

Rettelsesblad

Erstatter forslag af 16. august 2023

(Der er foretaget kvalitetssikring af den grønlandske version af bemærkningerne, samt foretaget ændringer af lovteknisk og korrekturmæssig karakter i både den grønlandske og danske version af bemærkningerne)
Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger*Indholdsfortegnelse*

1. Indledning	1
2. Hovedpunkter i forslaget	3
2.1. Skattefrie datterselskabsudbytter og ophævelse af fradragsretten for visse udbytter	3
2.2. Forlængelse af fristen for udnyttelse af skattemæssige underskud	9
2.3. Lempelse af grænsen for tynd kapitalisering	10
2.4. Rentebeskatning (kildebeskatning på rentebetalinger til en kreditor i udlandet)	12
2.5. Ændringer af afskrivningsreglerne for selskaber	13
2.6. Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte rejser	14
2.7. Harmonisering af loftet for lønindeholdelse	15
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	16
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	19
5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed	20
6. Konsekvenser for borgerne	20
7. Andre væsentlige konsekvenser	20
8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.	20

1. Indledning

Det er Naalakkersuisut ønske med forslaget at gøre det mere attraktivt at investere i Grønland i vandkraft- og råstofprojekter, samt i kommerciel udnyttelse af is- og vand.

Forslaget har sammenhæng med aftalen om finansloven for 2023. Naalakkersuisut vil med forslaget tilskynde til udviklingen af nye erhverv, særligt nye eksporterende erhverv, for at skabe øget vækst og nye arbejdspladser. Forslaget skal i den forbindelse især ses i sammenhæng med ønsket om en konkurrenceudsættelse af retten til at udnytte vandkraftressourcer til produktion af energi.

Forslaget skal desuden ses i sammenhæng med ønsket om at diversificere den grønlandske økonomi, der stadig i høj grad er afhængig af få erhvervssektorer, især fiskeriet.

Forslaget omfatter selskaber, der har en udnyttelsestilladelse efter råstofloven, Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi og Inatsisartutlov om kommerciel udnyttelse af is og vand. Desuden omfattes selskaber, der foretager tættilknyttende aktiviteter til de førnævnte tilladelser, f.eks. udnytter elektriciteten fra vandkraftværker til produktion af energiprodukter, eller til en energiintensiv industriel produktion.

En erhvervsudvikling på disse områder kan ikke løftes af selvstyret eller af hjemmehørende selskaber, pengeinstitutter m.v. alene, men er afhængig af, at der tiltrækkes investeringer og knowhow fra udlandet. Investorer vil typisk have fokus på at investere deres penge, der hvor de kan opnå det højeste afkast efter skat. Det er derfor væsentligt, at skattevilkårene i Grønland er konkurrencedygtige med de skattevilkår, en investor vil have i andre lande.

Forslaget vil gøre de grønlandske skattevilkår mere konkurrencedygtige. Der er desuden ønsket, at gøre selskabs- og udbyttebeskatningen i Grønland mere sammenlignelig med de regler, som en udenlandsk investor kender fra andre lande. Det skal samtidig sikres, at de overskud og den værdi, der skabes i Grønland, beskattes her.

Det sker ved, at der indføres en ny udbytteordning for visse selskaber. For denne ordning gælder, at:

- Der aldrig er fradrag for udbetalingen af udbytter.
- Der indføres nye udbytteskattesatser på 24 pct. og 14,67 pct., som sikrer, at den samlede selskabs- og udbyttebeskatning fortsat svarer til den nuværende samlede beskatning af disse selskaber.
- Der indføres mulighed for, at moderselskaber kan modtage skattefrie udbytter fra datterselskaber.

Forslaget indeholder derved ikke yderligere ensidige lempelser i grønlandsk skattelovgivning. Men forslaget indeholder regler, der er konsistente med OECD's modeloverenskomst, som bygger på et gensidighedsprincip, og som er baseret på principper, der er udbredte i mange lande.

Forslaget bidrager til at gøre det mere attraktivt at investere fra lande, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Grønland. Moderselskaber med bopæl i disse lande kan benytte lempelsesmuligheder, der findes i flere af de eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster, eller som på tilsvarende vis kan indgå i eventuelt kommende overenskomster. Dobbeltbeskatningsoverenskomster bygger på et gensidighedsprincip. Lempelserne er således også tilgængelige for grønlandske moderselskaber med datterselskaber i de pågældende lande.

Der er tale om lande, hvor der er samarbejder på skatteområdet, hvorfor der, afhængigt af indholdet i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, kan indgås aftaler om behandlingen af en virksomheds kontrollerede transaktioner.

I forlængelse af ønsket om at fremme udenlandske investeringer, foreslås tidsgrænsen for udnyttelsen af skattemæssige underskud til fradrag i senere års skattepligtige indkomster hævet til 10 år. Det foreslås, at dette skal gælde for alle skattepligtige.

Desuden foreslås grænsen for tynd kapitalisering også generelt hævet, så der i højere grad, kan benyttes fremmedfinansiering. Naalakkersuisut vurderer, at det er nødvendigt at lempe reglerne for at bringe kravet på niveau med de europæiske lande.

Derudover indeholder forslaget andre ændringer af forskellig karakter.

- Der foreslås indført en rentebeskatning, der har karakter af en værnsregel. Forslaget skal imødegå, at lån kan anvendes som et middel til at mindske beskatningen i Grønland.
- Det foreslås, at adgangen til fortjenesteafskrivninger for selskaber ophæves. Reglen indeholder et subsidieelement, der ikke er velbegrundet, og som i høj grad tilgodeser større selskaber. Ændringerne bidrager dermed i højere grad til en højere grad af neutralitet i beskatningen af selskaber.
- Det foreslås, at beskatningen af arbejdsgiverbetalte rejseudgifter ophæves. Det er ønsket fra Naalakkersuisut at forsimple reglerne. Provenuet fra frirejser er i en størrelse (omkring 1. mio. kr. årligt), hvor det må vurderes at være meget begrænset, og de nuværende regler står dermed ikke i et rimeligt forhold til kompleksiteten af reglerne og de administrative byrder, som reglerne påfører arbejdsgiverne eller skatteforvaltningen. Desuden vil ændringen bidrage til øget mobilitet på arbejdsmarkedet ved en fjernelse af de eventuelle skattemæssige barrierer, der måtte være for, at arbejdsgiverne kan rekruttere og fastholde ansatte, der har bopæl ved en lokalitet, men arbejder ved en anden lokalitet.
- Det foreslås, at grænsen for, hvor meget skatteforvaltningen må kræve i lønindeholdelse ved opkrævning af en skatterestance, harmoniseres med grænsen i Retsplejeloven for Grønland.

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1. Skattefrie datterselskabsudbytter og ophævelse af fradragsretten for visse udbytter

Gældende ret

Selskaber beskattes af et overskud, der lidt forsimplet kan opgøres som:

Selskabets indkomster (omsætning) - fradrag (driftsomkostninger, afskrivninger og udbytteudlodninger) = skattepligtigt overskud.

Indkomster fra grønlandske selskaber beskattes dermed i udgangspunktet kun i 1. led: Enten med selskabsskatten af selskabets overskud eller ved udlodning af overskuddet med udbytteskattesatsen.

Fradraget for et udloddet udbytte medfører, at den andel af et overskud, der udloddes, ikke samtidig selskabsbeskattes. Hvis selskabets overskud er 1. mio. kr., og hele dette overskud udloddes, er der intet overskud tilbage i selskabet og derfor ingen selskabsskat.

Ved udbytteudlodninger svarer den samlede beskatning til den samlede udskrivningssats for personer i den kommune, selskabet har skattemæssigt hjemsted i. Satserne er: 42 pct., 44 pct. eller 36 pct., hvis selskabet har skatteforvaltningen som skattekommune.

Udbytteskatten er en endelig skat. Udbytte bliver beskattet med disse satser, uanset om modtager er en fysisk person eller et andet selskab og uanset aktionærens ejerandel og ejertid. Udbytteskatten refunderes dog, hvis udbyttedtageren er fritaget for skattepligt, jf. lovens § 3, hvilket bl.a. omfatter selvstyret, kommunerne, staten og almenvelgørende fonde.

Hvis modtageren af udbytte har hjemsted i udlandet, kan der i en dobbeltbeskatningsoverenskomst være aftalt en fordeling af beskatningsretten mellem Grønland som kildeland og det land, som modtageren har bopæl i (bopælslandet). Indholdet af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne er derfor i mange tilfælde afgørende for den endelige udbyttebeskatning hos modtageren.

Af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Danmark, Færøerne, Norge og Island fremgår, at Grønlands beskatningsret til udbytter udgør 35 pct., når det udbyttegivende selskab ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har haft fradrag for udbytterne. Hvis modtageren har hjemsted i et af disse lande refunderes efter ansøgning forskellen mellem den indeholdte udbytteskat og en beskatning af bruttoudlodningen på 35 pct.

Forslaget

Potentielle investorer og selvstyrets rådgivere har påpeget, at den nuværende selskabs-/udbyttebeskatning fremtræder høj set i et internationalt perspektiv, når der er tale om investeringer, der foretages via et moderselskab i udlandet.

Det er desuden påpeget, at beskatningen i nogle tilfælde kan medføre en utilsigtet risiko for dobbeltbeskatning af udenlandske investorer. Det kan opstå, hvis lempelsesreglerne i udlandet ikke effektivt tager hensyn til kildebeskatningen af udbytter udloddet fra et grønlandsk datterselskab.

Endvidere afviger den nuværende selskabs- og udbyttebeskatning fra beskatningsformen i mange andre lande. Der har eksempelvis været rejst tvivl om, hvorvidt den grønlandske kildebeskatning af udbytter kunne udløse en dobbeltbeskatning, hvis der på sigt indføres en global minimumsbeskatning. Der arbejdes på en global minimumsbeskatning i regi af OECD/G20's søjle 2 regler (GloBE – Global anti-Base Erosion) og i et EU-direktivforslag. OECD har på forespørgsel svaret, at den grønlandske kildebeskatning på udbytter vil kunne anerkendes som en skat hvilende på det udbytteudbetalende selskab. Derfor vil der ikke under søjle 2 reglerne være risiko for en

dobbeltbeskatning af udenlandske koncerner, som er koncernforbundet med selskaber i Grønland. Imidlertid viser eksemplet, at de nuværende regler giver anledning til usikkerhed hos udenlandske investorer om, hvordan udbytter fra Grønland vil blive behandlet i international skatteretlig sammenhæng.

I det følgende beskrives forslaget struktur og hovedtræk:

Det foreslås, at tilføje et nyt kapitel 3 b i loven. Reglerne kan finde anvendelse for selskaber, hvor mindst 90 procent af deres omsætning kan henføres til aktiviteter i henhold til udnyttelsestilladelser meddelt i henhold til Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor, Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi eller Inatsisartutlov om kommerciel udnyttelse af is og vand. Desuden kan reglerne finde anvendelse på selskaber, hvor mindst 90 procent af deres omsætning kan henføres til virksomhed med udnyttelse af elektricitet fra vandkraftværker i Grønland til energiintensiv industriel produktion, produktion af energiprodukter, drift af serverparker eller onlinedatalagring. I sidstnævnte tilfælde er det en betingelse, at selskabet enten er et datterselskab til et selskab, der selv er omfattet reglerne og er rettighedshaver for den tilladelse, der ligger til grund for den datterselskabets aktiviteter, eller at selskabet er koncernforbundet med dette selskab.

Det er selskaberne selv, som beslutter, om de vil beskattes efter de gældende regler eller efter reglerne i kapitel 3 b.

I det følgende benævnes selskaber, der har valgt at blive beskattet efter reglerne i kapitel 3 b, som kapitel 3 b-selskaber.

For kapitel 3 b-selskaber opgøres den skattepligtige indkomst efter gældende regler med de ændringer, der følger af bestemmelserne i kapitlet. Den væsentligste ændring består i, at kapitel 3 b-selskaber aldrig har fradragsret for udbytter. Til gengæld medregnes datterselskabsudbytter ikke til den skattepligtige indkomst for modtageren, hvis det er et kapitel 3 b-moderselskab.

Ophævelsen af fradragsretten for udlodningen af udbytter understøtter målet om at sikre, at ethvert selskab via selskabsskatten beskattes af den aktivitet og den værdi, der skabes i Grønland. Selskaberne kan i disse tilfælde ikke længere ved at udbetale udbytter nedbringe overskuddet og selskabsbeskatningen.

Ophævelsen af fradragsretten for udbytter gør det nødvendigt at justere udbytteskattesatserne for kapitel 3 b-selskaber for at tage hensyn til, at overskuddet har været beskattet med selskabsskatten. Der foreslås derfor at indføre en ny, lavere udbytteskattesats på 24 pct.

Satserne sikrer nogenlunde neutralitet med den nuværende udbytte- og personbeskatning. Den svarer til en samlet beskatning på $(0,25 + ((1 - 0,25) * 0,24) =) 43$ pct. Den samlede beskatning ligger dermed imellem 42 og 44 pct., som er de nuværende udbytteskattesatser.

På baggrund af høringen foreslås der desuden indført en udbytteskattesats på 14,67 pct., som finder anvendelse i de tilfælde, hvor selskabet har skatteforvaltningen som skattekommune. Dette omfatter råstofelskaber og is- og vandselskaber. Ændringen har til formål at sikre neutralitet med den nuværende udbytteskattesats for råstofelskaber, som er på 36 pct.

Udbytteskatten foreslås fastsat til 0 pct. for udbytter, der udloddes til moderselskaber, der omfattes af kapitel 3 b. Dette afspejler, at udbytteudbetalende selskaber ikke har fradrag ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst ved udlodning af udbytter til moderselskaber omfattet af kapitel 3 b. Forslaget sikrer neutralitet i beskatningen, idet overskud m.v. kan overføres uden beskatning fra datterselskabet til moderselskabet og dér anvendes til reinvesteringer m.v. En koncerns opbygning i moder- og datterselskaber har dermed ikke betydning for udbyttebeskatningen. Det har heller ikke betydning, hvor mange datter- og moderselskaber et udbytte passere igennem, så længe alle selskaberne omfattes af kapitel 3 b.

Som datterselskabsaktier anses aktier og anparter, hvor der på tidspunktet for udlodning af udbytter har været ejet mindst 25 procent af aktierne eller anparterne i et år. Det er en betingelse for skattefrie datterselskabsudbytter, at moderselskabet har hjemsted i Grønland.

Et udbytte vil som udgangspunkt først blive beskattet, når det udloddes til fysiske personer eller juridiske personer, der ikke opfylder betingelserne for at modtage skattefrie datterselskabsudbytter. Det er således intentionen at sikre, at udbytter altid beskattes, når de overføres til en aktionærs privatsfære.

Et afkast i de omfattede kapitel 3 b selskaber vil derfor i sidste ende blive beskattet i 2 led: Først beskattes et overskud i selskabet, og dernæst beskattes en udlodning til ejeren. Ordningen indebærer, at der sker en økonomisk dobbeltbeskatning af afkastet fra selskaber. Det er en traditionel fremgangsmåde for selskabskatning, der er udbredt i mange lande.

Et udbytte bliver desuden som udgangspunkt altid beskattet, når det udloddes til en juridisk eller fysisk person med hjemsted eller bopæl uden for Grønland. En modtager med hjemsted eller bopæl i udlandet kan dog være berettiget til refusion af hele eller en del af udbytteskatten afhængigt af en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst.

De dobbeltbeskatningsoverenskomster, som er indgået med Danmark, Færøerne, Island og Norge, indeholder følgende bestemmelser om udbytter, som finder anvendelse, når et udbyttegivende selskab med hjemsted i Grønland ikke har fradrag for udbytter:

Oversigt over kildelandets beskatningsret til udbytter efter gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster		
	Øvrige tilfælde	Moderselskaber
Danmark	15 pct.	0 pct. Moderselskab med mindst 25 pct. ejerskab
Færøerne	15 pct.	5 pct. Moderselskab med mindst 10 pct. ejerskab
Norge	15 pct.	5 pct. Moderselskab med mindst 10 pct. ejerskab
Island	15 pct.	5 pct. Moderselskab med mindst 10 pct. ejerskab

I alle de ovennævnte dobbeltbeskatningsoverenskomster er det et krav, at moderselskabet skal have ejet aktie- eller anparterne i datterselskabet i mindst 1 år på tidspunktet for udlodningen af udbytter.

Ved udbytter fra grønlandske selskaber til moderselskaber i de pågældende lande vil beskatningen i Grønland kun bestå af selskabsskatten (25 pct.), eller selskabsskatten (25 pct.) og udbytteskat (0-5 pct.).

Det er i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne fastsat, at moderselskabet skal være den *retmæssige ejer* af det modtagne udbytte (beneficial owner). Begrebet har sin oprindelse i OECD's modeloverenskomst. Retmæssige ejere omfatter f.eks. ikke gennemstrømningsselskaber, der oprettet i et land med henblik på at modtage og videreformidle skattefrie datterselskabsudbytter til en reel ejer, der befinder sig i et land uden en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Grønland. Udbyttermodtageren skal ved anmodning om refusion af udbytter dokumentere, at modtageren er den retmæssige ejer af aktierne, og at moderselskabsbetingelserne, f.eks. om den tidsmæssige varighed af ejerskabet over aktierne, er opfyldt.

Derudover kan handler, dispositioner eller transaktioner med aktier eller anparter m.v., der har til formål at omgå udbytte- eller aktieavancebeskatning m.v. tilsidesættes af skatteforvaltningen. Afhængigt af forholdene sker tilsidesættelse i medfør af den internationale anti-misbrugsklausul (§ 69 a) eller i medfør af substansprincippet.

Som beskrevet indledningsvist, omfatter kapitel 3 b den af loven definerede kreds af aktie- eller anpartsselskaber, der:

1. Har en udnyttelsestilladelse efter Råstofloven, Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi og Inatsisartutlov om kommerciel udnyttelse af is og vand. Det er desuden et krav, at mere end 90 pct. af selskabets omsætning skal henføres til aktiviteter fra tilladelsen.
2. Et datterselskab eller et koncernforbundet selskab til et selskab, der har en udnyttelsestilladelse efter Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi. Det er et krav, at mindst 90 pct. af omsætningen i datterselskabet eller det koncernforbundne selskab kommer fra udnyttelsen af energien fra et vandkraftværk til en energiintensiv industriel produktion eller produktion af energiprodukter m.v.
3. Foretager tættilknyttede aktiviteter. Bestemmelsen har karakter af opsamlingsbestemmelse, og omfatter andre til de ovennævnte aktiviteter tættilknyttet erhvervsmæssig aktiviteter, f.eks. drift af havn m.v. Det er et krav, at selskabet skal være et datterselskab til, eller koncernforbundet med, selskabet, der har en udnyttelsestilladelse efter de i nr. 1 nævnte love.

Selskaber, der opfylder betingelserne i nr. 1 og 2, har et retskrav på at indtræde i den skattemæssige behandling, der følger af kapitel 3 b. Selskaberne skal for at blive omfattet af reglerne i kapitel 3 b meddele at de ønsker at indtræde under reglerne, samt indsende fornøden dokumentation herfor, til skatteforvaltningen senest 1 måned inden begyndelsen af selskabets indkomstår, for at reglerne i kapitel 3 b finder anvendelse for dette indkomstår.

Selskaber, der omfattes af forslaget bestemmelse om tilknyttet virksomhed (nr. 3), skal forinden have en tilladelse af Naalakkersuisut. Der er en forudsætning for en tilladelse, at selskabets aktiviteter ikke er i direkte konkurrence med grønlandske selskaber, og at der ikke sælges varer m.v. til grønlandske slutbrugere. Formålet er at sikre, at et selskab, der udøver tilknyttede aktiviteter, ikke opnår en utilsigtet konkurrencefordel i forhold til selskaber, der ikke kan omfattes af reglerne i kapitel 3 b.

En beslutning om at blive omfattet af reglerne i kapitel 3 b er tidsbegrænset. Dog er beslutningen bindende for selskabet i de næste 5 indkomstår. Et skifte kan have skattemæssige konsekvenser, der skal behandles af skatteforvaltningen, hvorfor et skifte rimeligvis bør være bindende i en vis periode.

Hvis et selskab ikke længere opfylder betingelserne for at være omfattet af kapitel 3 b, skal skatteforvaltningen træffe afgørelse om, at selskabet skal udtræde af kapitel 3 b beskatning. Skatteforvaltningen kan dog dispensere for fravigelser, der skyldes særlige forhold, eller for fravigelser, der er af kortvarig eller ubetydelig karakter.

De nærmere vilkår for at ind- og udtræde af reglerne i kapitel 3 b fastsættes af skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår, der har til formål at neutralisere en eventuel utilsigtet skattefordel, der opnås ved ind- og udtræden fra beskatning efter kapitel 3 b.

Kapitel 3 b-selskaber stilles hverken bedre eller dårligere, når det drejer sig om ejerskabet i selskaber, der ikke omfattes af kapitel 3 b. Såfremt et selskab omfattes af kapitel 3 b har ejerandele i et andet selskab, der ikke selv omfattes af kapitel 3 b, vil dette andet selskab fortsat have fradragsret for udlodningen. Det andet selskab vil skulle indeholde og indbetale udbytteskat som i dag. Der åbnes dermed ikke op for skattefrie datterselskabsudbytter fra aktier i andre selskaber med hjemsted i Grønland. Derved hindres ulige konkurrence, der ellers kunne opstå mellem selskaber, der kan modtage skattefrie datterselskabsudbytter, og selskaber, der beskattes af disse udbytter.

Sammenligning mellem kapitel 3 b-selskaber og øvrige selskaber		
	Kapitel 3 b-selskaber	Øvrige selskaber m.v.
Selskabsform(er)	Aktie- og anpartsselskaber omfattes af lovens § 1, nr. 3	Aktie- og anpartsselskaber, selskaber, brugsforeninger, foreninger, fonde m.v. omfattes af lovens § 1, stk. 1, nr. 3, 4, 6, 7 og nr. 10
Fradrag for udbetaling af udbytter	Ingen fradrag for udbytter	Har som udgangspunkt fradrag for udbytter
Selskabsbeskatning	25 pct.	25 pct.
Udbyttebeskatning	24 pct. 14,67 pct., hvis selskabet har skatteforvaltningen som skattekommune. 0 pct., hvis datterselskabsudbytter til et kapitel 3 b-selskab med hjemsted i Grønland	42, 44 eller 36 pct. afhængigt af selskabets skattekommune

2.2. Forlængelse af fristen for udnyttelse af skattemæssige underskud

Efter de gældende regler kan skattepligtige som udgangspunkt fremføre underskud (negativ skattepligtig indkomst) i de nærmeste 5 efterfølgende indkomstår.

Der gælder ikke en tidsmæssig grænse, når der er tale om selskaber, der er meddelt tilladelse efter råstofloven eller Inatsisartutlov om kommerciel udnyttelse af is og vand.

Det foreslås, at fristen for udnyttelse af skattemæssige underskud forlænges til 10 år.

Fristen på 5 år kan være en udfordring især for selskaber, som foretager kapitalintensive investeringer. For sådanne selskaber kan der være tale om en anlægsperiode- og opstartsfasen på flere år, hvor selskabet kører med underskud, indtil der er en indtægtsgivende aktivitet. Der er derfor risiko for, at et underskud fra selskabets første år ikke kan nå at blive udnyttet til fradrag i selskabets positive skattepligtige indkomster i et senere indkomstår.

Set fra en principiel betragtning bør de skattepligtige have fradrag for underskud, såfremt underskuddene i realiteten dækker over fradragsberettigede udgifter, som den skattepligtige har afholdt, såsom driftsomkostninger, lønudgifter, renter og anlægsudgifter, der giver anledning til afskrivninger.

Omvendt kan der opstå uoverensstemmelse, når der kan fremføres underskud fra år, der ligger tidligere end de 5 forudgående indkomstår, hvor skatteforvaltningen ordinært kan genoptage en skatteansættelse. Hvis det viser sig, at underskuddet var uberettiget, kan underskudsåret alene genoptages, hvis betingelserne for en ekstraordinær ansættelse er opfyldt.

Af hensyn til at sikre symmetri med skatteforvaltningens muligheder for at genoptage en ansættelse, foreslås det, at fristen for en ordinær genoptagelse ligeledes udskydes til 2 år efter, at et underskud er udnyttet.

Forslagets bestemmelser vedrørende en forlænget genoptagelsesfrist er efter høringen flyttet til forslag til Inatsisartutlov om ændring af landstingslov om forvaltningen af skatter, der også forventes behandlet på efterårssamlingen 2023. Det skyldes, at bestemmelserne emnemæssigt hører til denne lov.

Desuden foreslås det, at selskabet forpligtes til at opbevare relevant regnskabsmateriale for de indkomstår, hvor underskuddet opstod, og årligt pålægges at indberette oplysninger om underskuddet til skatteforvaltningen.

Der sker ikke ændringer for de selskaber, der i dag har en tidsbegrænset fremførselsadgang for underskud.

2.3. Lempelse af grænsen for tynd kapitalisering

Rente- og finansieringsudgifter kan anvendes som led i aggressiv skatteplanlægning for at reducere den skattepligtige indkomst i Grønland. Det kan ske ved, at en investor finansierer et selskab i

Grønland med gæld (kontrolleret gæld), der giver fradragsret i Grønland, mens renteindtægterne direkte eller indirekte føres ud til et lavskattelands.

For at modvirke sådanne misbrug blev § 36 c indsat i 2007 ved landstingslov nr. 11 af 2007 om ændring af landstingslov om indkomstskat. Bestemmelsens formål er at modvirke tynd kapitalisering af selskaber. Efter § 36 c kan der ske en beskæring af renteudgifter og kursgevinster af kontrolleret gæld, der overstiger 5 mio. kr. En kontrolleret gæld omfatter lån mellem interesseforbundne parter. Det kan f.eks. være et lån mellem 2 selskaber, der begge kontrolleres af samme ejer.

Fradragsbeskæring finder sted, når forholdet mellem egenkapital og fremmedfinansiering i et selskab overstiger 2:1. Udgør egenkapitalen eksempelvis 100 mio. kr., kan fremmedkapitalen maksimalt udgøre 200 mio. kr. Overstiges dette forhold, afskæres fradragsretten for renter, samt fradrag for kurstab, på den overskydende del af den kontrollerede gæld. Den overskydende del af kontrolleret gæld opgøres som den del af en kontrolleret gæld, der ville skulle konverteres til egenkapital, for at forholdet 2:1 genetableres.

Potentielle investorer har påpeget, at den gældende tynd kapitaliseringsregel i § 36 c begrænser en hensigtsmæssig kapitalstruktur. Et lavere forhold mellem egenkapital og fremmedfinansiering giver mulighed for en mere fleksibel finansiering og dermed mere effektiv kapitalstruktur. For eksempelvis infrastrukturaktiver med lange levetider og stabil driftsindtjening er det sædvanligt at gældsfinansiere med mere end 2/3 af det samlede kapitalbehov.

Det foreslås, at forholdet mellem egenkapital og fremmedfinansiering lempes fra ”2:1” til ”4:1”. Bestemmelsen er udtryk for en balanceakt, da stort set alle selskaber vil have helt legitime, forretningsmæssigt begrundede behov for fremmedfinansiering.

Kravet bringes dermed på linje med kravene i andre europæiske lande. Det fremgår af oversigten nedenfor, at i de lande, der har tynd kapitaliseringsregler, ses forholdet typisk at være 4:1, men også nogle gange højere eller lavere.

Oversigt over tynd kapitaliseringsregler i Europa og USA (2021)	
Land	Ratio
Belgien	5:1 for intragroup lån 1:1 for lån til aktionærer, direktører m.v.
Danmark	4:1
Letland	4:1
Litauen	4:1
Luxembourg	85:15 (Kan omregnes til:5,67:1)
Slovenien	4:1

Schweiz	Ja, afhængigt af aktivtypen
Tjekkiet	4:1 6:1 visse finansielle virksomheder
Tyskland	Långiver skal dokumentere, at egenkapital forholdet ikke er mere end 2 pct. point lavere end for koncernen
Tyrkiet	3:1 6:1 for finansielle virksomheder
Ungarn	3:1 for lån indtil juni 2016 Erstattet af EBITDA-regel
USA	1,5:1
Kilde: https://taxfoundation.org/thin-cap-rules-in-europe-2021/ med Departementet for Finanser og Ligestillings bearbejdning og tilføjelse af oplysninger vedrørende USA.	

2.4. Rentebeskatning (kildebeskatning på rentebetalinger til en kreditor i udlandet)

Lån giver debitor fradragsberettigede renteudgifter i Grønland. Hvis lånet ydes af en udenlandsk kreditor, der har bopæl i et lavskattelands, vil deraf afledte rentebetalinger kunne anvendes til at mindske selskabsbeskatningen i Grønland og til at overføre et overskud til udlandet uden beskatning.

Det skyldes, at lånet giver en fradragsberettiget renteudgift i Grønland for låntageren (debitoren). Hvis lånet ydes af en kreditor, der har bopæl i et lavskattelands, der enten ikke beskatter renteindtægterne eller beskatter dem meget lempeligt, vil lånoptagelse i udlandet og de dermed afledte rentebetalinger kunne anvendes til at mindske selskabsbeskatningen i Grønland og overføre et overskud til udlandet.

Det foreslås derfor, at der pålægges debitor en pligt til at indeholde og indbetale en renteskat (kildebeskatning) af rentebetalinger til en kreditor i udlandet.

Rentebeskatning skal ses i sammenhæng med den foreslåede lempelse af § 36 c om tynd kapitalisering.

Der er ikke i gældende ret en bestemmelse, hvorefter kreditor er skattepligtig af renteindtægter fra Grønland. Hvis kreditor har hjemsted i udlandet, kan kreditor ikke i grønlandsk skattelovgivning pålægges at indbetale skat af en renteindtægt. De eksisterende regler i § 36 a om kontrollerede transaktioner og § 36 c om tynd kapitalisering giver udelukkende mulighed for at foretage en beskæring af fradragsretten her i landet, eller en korrektion af debitorens skattepligtige indkomst, hvis der er tale om kontrollerede transaktioner (kontrolleret gæld).

Også uden for situationer med kontrolleret gæld kan det være hensigtsmæssigt at indføre en kildebeskatning på renter for derved at mindske lånoptagelsen i lavskattelande. Derved mindskes mulighederne for at anvende lån i skattelylande til at omgå beskatningen i Grønland.

Forslaget gælder kun for juridiske personer og dermed ikke fysiske personer, herunder selvstændigt erhvervsdrivende. Forslaget gælder kun lån fra udlandet. Fra udgangspunktet om, at der skal indeholdes renteskat, gælder der en række undtagelser.

Forslaget omfatter blandt andet ikke renter, der betales til kilder med bopæl i lande, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Grønland, hvorefter beskatningsretten til renter skal frafalde eller lempes. Desuden gælder den foreslåede renteskat ikke, hvis kreditor kan godtgøre, at kreditor i sit hjemland bliver beskattet af renteindtægter med en skat på mindst 15 procent. Der er ved fastsættelse af denne sats lagt vægt på den forventede kommende minimumskattesats for multinationale koncerner under OECD's søjle 2 regler.

Der er på baggrund af de indkomne høringssvar indsat en overgangsordning, der omfatter lån inden den 1. januar 2024. Overgangsordningen omfatter dog ikke en kontrolleret gæld.

2.5. Ændringer af afskrivningsreglerne for selskaber

Der foreslås ændringer i afskrivningsreglerne for selskaber. Ændringerne skal bidrage til større neutralitet i beskatningen af selskaber.

Efter § 22, stk. 5, har selskaber adgang til at afskrive en fortjeneste ved afståelsen af fast ejendom, skibe og fly i selskabets øvrige afskrivningsberettigede aktiver af den pågældende karakter (fortjenesteafskrivninger). Derved kan selskaber udskyde at medregne fortjenesten til den skattepligtige indkomst, hvis selskabet har andre aktiver af den pågældende karakter og driftsmidler, der i afståelsesåret endnu ikke er fuldt afskrevet.

Det foreslås, at reglen om fortjenesteafskrivninger ophæves. Reglen indebærer, at fortjenesterne kan anvendes til at nedbringe den skattemæssige værdi af de tilbageværende aktiver, herunder til under den regnskabsmæssige værdi af aktiverne. Der er i realiteten tale om et skattesubsidie, som især er til gavn for store selskaber, der ejer flere afskrivningsberettigede ejendomme, skibe eller fly.

I stedet foreslås det, at generhvervelsesreglen lovfæstes. Efter gældende ret følger denne mulighed af § 12 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 30 af 1. december 2006 om skattemæssige afskrivninger med videre. Efter denne regel kan selskaber undlade at medregne fortjenesten ved afståelsen af et aktiv, hvis selskabet i samme eller næstfølgende indkomstår anskaffer et tilsvarende aktiv (generhvervelse).

Derved undgår selskabet at blive beskattet af fortjenesten ved et salg af aktivet, når hensigten er at bruge provenuet til at anskaffe et tilsvarende aktiv. Det er et krav, at hele fortjenesten fuldt ud kan fragå i den skattemæssige anskaffelsessum for det generhvervede aktiv.

Efter bekendtgørelsens § 12 kan det kun ske med tilladelse fra skatteforvaltningen. Det foreslås, at reglen objektiviseres, således at det ikke længere er et krav, at selskabet skal ansøge om tilladelse. Selskabet skal efter forslaget blot på selvangivelsen for afståelsesåret anføre, at der er sket genanbringelse. Forslaget bidrager dermed til at mindske de administrative byrder for skatteforvaltningen og selskaberne.

Det foreslås desuden, at der i forhold til gældende regler sker en lempelse af de tidsmæssige krav for en generhvervelse. Det foreslås, at det er tilstrækkeligt, at der er underskrevet en aftale om levering af det nye aktiv, og at aktivet skal være leveret senest det 3. indkomstår efter afståelsesåret.

Det præciseres med forslaget, at der med generhvervelse menes, at selskabet anskaffer et aktiv, der har samme formål og varetager samme funktion for selskabet.

2.6. Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte rejser

Af lovens § 13 følger, at den skattepligtige indkomst omfatter al indkomst. Det omfatter således også naturalier og private goder, som den skattepligtige modtager.

Efter § 19 b, som blev indsat ved Inatsisartutlov nr. 11 af den 1. december 2021, beskattes ansatte som udgangspunkt af de rejser, som en arbejdsgiver betaler for den ansatte, og som gennemføres i den ansattes private interesse, f.eks. ferie, afspadsering, orlov, transport mellem hjem og arbejde. Udover personer i ansættelsesforhold, omfatter bestemmelsen rejser ydet til bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af kommunalbestyrelsen, samt medlemmer af råd og nævn m.v.

De ansatte m.v. beskattes af den af arbejdsgiveren afholdte udgift til rejsen, eller efter de i 19 b, stk. 2, fastsatte satser. Satsene har dermed karakter af standardsatser, som samtidig udgør maksimumsatser for rejser med destinationer internt i Grønland, rejser til København, samt andre destinationer med direkte flyforbindelse til og fra Grønland.

Efter § 19 b, stk. 3, beskattes delvise frirejser, det vil sige rejser, der har et væsentligt privat indhold. Skattestyrelsen er i en tekstanmærkning i Finansloven for 2023 bemyndiget at se bort fra denne bestemmelse i ligningen, hvorfor bestemmelsen i praksis har været sat ud af kraft.

§ 19 b, stk. 4, er en undtagelse til udgangspunktet i stk. 1-2. Efter denne bestemmelse beskattes ansatte af 2.000 kr. pr. rejse for rejser, der sker fra den ansattes sædvanlige bopæl til et midlertidigt arbejdssted, eller et fast arbejdssted, hvor den ansatte ikke må opholde sig i de arbejdsfrie perioder.

Det omfatter eksempelvis ansatte ved mineprojekter og ansatte ved større bygge- og anlægsprojekter.

Det foreslås for det første, at § 19 b ophæves. For det andet foreslås det ved tilføjelsen af et nyt litra a til § 34, nr. 15, at arbejdsgiverbetalte rejser fritages for beskatning. Formålet med dette er at gøre skattesystemet simplere og bidrage til mere mobilitet på arbejdsmarkedet.

Forslaget omfatter arbejdsgiverbetalte rejser, hvor formålet med rejsen er den ansattes afholdelse af ferie, transport mellem hjemmet og arbejdet eller andre private formål. Bestemmelsen omfatter rejseudgifter for den ansatte m.v. selv, men ikke rejser, som en arbejdsgiver måtte betale til den ansattes familie m.v. En afholdelse af en sådan rejseudgift vil fortsat være skattepligtig for den ansatte, medmindre der er tale om en skattefri feriefrirejse, der sker efter de for tjenestemænd gældende regler. Der sker med forslaget ikke ændringer i, at de ansatte har ret til 1 årlig skattefri feriefrirejse.

Udover personer i et ansættelsesforhold omfatter bestemmelsen bestyrelsesmedlemmer og medhjælpere for bestyrelser, medlemmer af kommunalbestyrelser, Inatsisartut, Naalakkersuisut, samt medlemmer af råd og nævn m.v.

Forslaget indebærer ikke en udvidelse af arbejdsgiverens fradragsret efter § 24. Efter bestemmelsen er der fradrag for driftsomkostninger, herunder sædvanlige personaleudgifter, men f.eks. ikke fradrag for udgifter, der har karakter af afholdelse af en ren private udgifter for en ansat eller ejeren selv. Arbejdsgiveren vil eksempelvis ikke have fradrag for udgiften til, at en ansat, eller selskabets arbejdende hovedaktionær, foræres en jordomrejse eller en tilsvarende rejse, som har karakter af en uforholdsmæssig stor gave, der overstiger det sædvanlige for den pågældende begivenhed.

2.7. Harmonisering af loftet for lønindeholdelse

Hvis borgeren er i restance med et skattebeløb, kan skatteforvaltningen efter § 101 påbyde en arbejdsgiver at tilbageholde en andel af den ansattes vederlag, som i stedet skal indbetales til skatteforvaltningen, som afdrag på restancen. En sådan lønindeholdelse skal ske i overensstemmelse med reglerne i retsplejeloven for Grønland. Der må eksempelvis ikke indeholdes mere, end at skyldneren overlades tilstrækkelige midler til at opretholde en beskeden levofod (transgbeneficiet).

Derudover er der i den gældende § 101, stk. 6, 2. pkt. en øvre grænse for lønindeholdelsen på 30 pct. Den tilsvarende grænse er ”en tredjedel” (1/3) i § 625, stk. 2, i Retsplejeloven for Grønland.

Forskellen giver i dag anledning til udfordringer med tilrettelæggelsen af skatteforvaltningens inddrivelsespraksis. Der opstår således usikkerhed om niveauet for lønindeholdelse, når den

samlede restance består af både skattekrav og andre krav, hvor skatteforvaltningen, som central inddrivelsesmyndighed, foretager lønindeholdelse efter reglerne i Retsplejeloven for Grønland.

Det foreslås derfor, at satsen i loven sættes til det samme som i retsplejeloven. Forslaget bidrager til fastlæggelsen af en ensartet praksis på skatteforvaltningens inddrivelsesområde, så lønindeholdelsesniveauet ikke er afhængigt af, hvilken type fordring der er tale om.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Oversigt over forslagets økonomiske konsekvenser:

	Provenumæssige konsekvenser
Datterselskabsudbytter og ophævelse af fradragsretten for visse datterselskabsudbytter	De økonomiske konsekvenser kan ikke anslås, men det vurderes, at de vil være begrænsede.
Forlængelse af fristen for udnyttelse af skattemæssige underskud	Kan ikke anslås.
Lempelse af grænsen for tynd kapitalisering	Kan ikke anslås.
Rentebeskatning	Kan ikke anslås, men det vurderes at de vil være begrænsede.
Ændringer af afskrivningsreglerne for selskaber	Kan ikke anslås.
Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte rejser	-1 mio. kr.
Harmonisering af maksimumsgrænsen for lønindeholdelse	Ingen væsentlige konsekvenser.
I alt:	-1 mio. kr.

Forslaget øger på nogle områder skatteforvaltningens kontrolmæssige opgaver og introducerer nye opgaver, som vil øge kompleksiteten for administrationen af selskabsskatteområdet. På andre områder er der tale om forsimplinger og mindske af de administrative opgaver, f.eks. for så vidt angår frirejser og generhvervelse. Det anslås, at de administrative udgifter for forslaget samlet set maksimalt svarer til 1 årsværk, hvoraf ½ årsværk tilskrives forslaget vedr. datterselskabsudbytter

m.m. og 1½ årsværk til øget kontrol med selskabernes skatteansættelser. Der henvises i øvrigt til det nedenfor beskrevne. Merudgiften skønnes at udgøre mindre end 1 mio. kr. Den forventede merudgift lader sig dog ikke anslå nærmere, da det afhænger af, i hvilket omfang der er selskaber, som vil benytte sig af reglerne i kapitel 3 b.

Skatteforvaltningens IT-system på selskabsskatteområdet står overfor udskiftning, hvis der på sigt skal være mulighed for systemmæssig understøttelse af tiltag på selskabsskatteområdet, herunder dette forslag. Det nuværende system er meget simpelt og kan i dag ikke håndtere de stadigt stigende krav til registrering af oplysninger, samt sikre de øgede krav til ejerregistrering, udbytter, afskrivninger, underskudsregistrering og opfølgning af statistisk karakter m.v. Det må forventes, at der indenfor de nærmeste år skal afsættes midler til udskiftning af styrelsens IT system.

Datterselskabsudbytter og ophævelse af fradragsretten for visse datterselskabsudbytter

Forslagets konsekvenser vil i høj grad bero på, hvorvidt der tiltrækkes investeringer i Grønland, og hvorvidt selskaberne vil vælge at bruge reglerne i kapitel 3 b. Det er ikke muligt at forudsige, om dette vil være tilfældet.

Forslaget forventes ikke at medføre væsentlige provenufald fra udbyttebeskatning, idet forslaget er afgrænset til råstof- og vandkraftaktiviteter, samt aktiviteter under Inatsisartutlov om kommerciel udnyttelse af is- og vand. Der er i dag få aktive udnyttelsestilladelser på råstofområdet, og der har ikke været et væsentligt udbyttebeskatningsprovenu fra disse aktiviteter.

Hvis der er tale om investeringer via et grønlandsk moderselskab omfattet af kapitel 3 b, vil udbytteerne fra datterselskab ikke blive udbyttebeskattet. Det vil til dels blive opvejet af en højere selskabsbeskatning. På det tidspunkt, hvor der udloddes udbytter til en fysisk person og andre juridiske personer, der ikke er moderselskaber, skal der indeholdes 24 eller 14,67 pct. i udbytteskat. I de tilfælde indebærer forslaget en lille lempelse af beskatningen for et udbyttegivende selskab med hjemsted i de kommuner, der har en samlet udskrivningsprocent på 44, mens der for selskaber med hjemsted i de øvrige skattekommuner, vil være tale om en lille forhøjelse.

Forslaget indebærer en reduktion i beskatning af udbytter, som udbetales til moderselskaber i visse af de lande, som Grønland har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med. Grønlands beskatningsret vil i medfør af nogle overenskomster reduceres fra 35 pct. til at bestå i selskabsskatten eller $((0,25 + ((1-0,25)*0,05))*100=)$ 28,75 pct., hvis Grønlands beskatningsret, som kildeland, udgør 5 pct.

I de tilfælde at Grønlands beskatningsret, som kildeland, udgør 15 pct., indebærer forslaget en lille forøgelse af beskatningen, idet den stiger fra 35 pct til $((0,25 + ((1-0,25)*0,15))*100=)$ 36,25 pct.

De administrative udgifter forbundet med forslaget forventes at være begrænsede, henset til, at forslaget kun omfatter et lille antal selskaber. Det vurderes, at ordninger ikke vil kræve meget mere

end et ½ årsværk, idet det må forventes, at der er tale om et meget begrænset antal omfattede selskaber.

I første omgang vil den foreslåede ordning kunne administreres i de eksisterende systemer, uden betydelige ekstraomkostninger til udvikling og drift af IT-systemer mv. Den efterfølgende administration vurderes at skulle foretages manuelt, hvorfor det vurderes, at dette vil medføre løbende omkostninger på yderligere et ½ årsværk.

Af hensyn til at begrænse ressourceforbruget hos Skattestyrelsen fremadrettet bør der i de nærmeste år tilføres midler til udviklingen af et nyt selskabsmodul til de selskaber, der omfattes af ordningen. Dette dels henset til det øgede kontrolkrav, der opstår ved, at det må påtænkes, at udbytterefusionsordningen vil blive benyttet i højere omfang. Dette vil, sammen med den nye konstruktion i øvrigt, sætte større krav til Skattestyrelsens mulighed for at kontrollere de indberettede regnskabs- og ejeroplysninger.

Forlængelse af fristen for udnyttelse af skattemæssige underskud

Det er ikke muligt at skønne, hvad udgifterne vil være forbundet med en forlængelse af fristen. Der er i dag ikke systematisk registeret oplysninger om, i hvilket omfang den nuværende 5 års frist har indebåret, at skattepligtige er gået glip af et underskud.

Det estimeres, at det vil være udgifter til systemudvikling af et underskudsregister, således at der kan føres kontrol med de fremførte underskud fra år til år. Udgifterne til udvikling af underskudsregisteret er dog ikke kendt på nuværende tidspunkt.

Lempelse af grænsen for tynd kapitalisering

Der forventes umiddelbart ikke at være væsentlige provenumæssige konsekvenser af forslaget. Der er dog ikke oplysninger om selskabernes finansieringsformer, og det er derfor ikke muligt at opgøre, om ændringen vil medføre en højere grad af finansiering med fremmedkapital end i dag. Det er derfor ikke på det foreliggende grundlag muligt at opgøre, hvad de provenumæssige konsekvenser af ændringen vil være.

Rentebeskatning

Det er ikke muligt at anslå et provenuet ved indførelse af en rentebeskatning. Skatteforvaltningen har ikke oplysninger om selskabers gæld til kreditorer i lavskattelande. Forslaget forventes ikke at give et væsentligt provenu, idet det forventes, at selskaberne og kreditorerne vil indrette sig således, at de undgår at blive kildebeskattet af renteudgifter. Dette er i overensstemmelse med forslagets intentioner, idet det mindsker mulighederne for at bruge renteudgifter til at føre overskud ud af landet.

Dette sammenholdt med de øvrige ændringer af erhvervsbeskatningen skønnes at resultere i et øget kontrolbehov svarende til ½ årsværk.

Ændringer af afskrivningsreglerne for selskaber

Det er ikke muligt at skønne, hvad de økonomiske konsekvenser ved ophævelsen af fortjenesteafskrivninger er. Selskabernes fortjeneste ved afståelsen af fast ejendom, skibe og fly varierer meget fra år til år. Forslaget vil primært fremrykke en beskatning, der i dag kan udskydes. En fjernelse af adgangen til overskudsafskrivninger forventes desuden at føre til en øget anvendelse af reglerne om generhvervelse. Samlet set forventes ændringen derfor ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for landskassen.

Forslagets bestemmelser om generhvervelse indebærer i det væsentligst en forsimpning og objektivisering af de regler, der hidtil fandtes i bekendtgørelsesform. Forslaget forventes dog at bidrage til mindskelse af de administrative byrder for selskaber og skatteforvaltningen. Regelændringen forventes dog i en overgangsperiode at give et øget vejledningsbehov.

Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte rejser

Provenuet fra frirejser har i indkomstårene 2019-2021 ligget stabilt på omkring 1 mio. kr. Provenuet forventes at bortfalde med forslaget. Forslaget forventes at medføre, at der i højere grad ydes arbejdsgiverbetalte rejser. I det omfang at sådanne rejser ydes ved en reduktion af beskattede lønindkomster, eller som alternativ til stigninger heraf, kan forslaget påvirke indkomstgrundlaget, og dermed også på sigt føre til et reduceret skatteprovenu. Provenutabet kan af den årsag overstige det provenu, der isoleret set mistes fra beskatningen af frirejser. Om og i hvilket omfang dette vil være tilfældet, lader sig dog ikke nærmere fastslå på forhånd, da det vil afhænge af adfærden på arbejdsmarkedet. Hvis det konstateres, at indkomstgrundlaget i væsentlig grad forrykkes, må der om fornødent gribes ind over for denne udvikling med lovgivning. Forslaget forventes i begrænset omfang at medføre en reduktion i de administrative opgaver forbundet med administration af de nuværende regler.

Harmonisering af maksimumsgrænsen for lønindeholdelse

Forslaget forventes at bidrage til en forsimpning af skatteforvaltningens administration af lønindeholdelser. Forslaget forventes dog ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Datterselskabsudbytter og ophævelse af fradragsretten for visse datterselskabsudbytter

Forslaget vil kun have direkte virkning for den afgrænsede kreds af selskaber, der kan omfattes af kapitel 3 b. Et øget investeringsniveau kan give anledning til øget økonomisk aktivitet, hvilket kan være til gavn for erhvervslivet generelt, og hvilket kan have økonomiske virkninger i form af øget

beskæftigelse og forbrug. Der henvises i øvrigt til det under de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige beskrevne.

Forlængelse af fristen for udnyttelse af skattemæssige underskud

En forlængelse af fristen for udnyttelse af skattemæssige underskud kan være til gavn for erhvervslivet, idet det vil mindske de tilfælde, hvor selskaber m.v. går glip af et fradrag for tidligere års underskud.

Selskaber, der benytter sig af denne mulighed, bliver dog pålagt øgede administrative byrder til at indrapportere til underskudsregisteret og opbevare relevant regnskabsmateriale.

Ændringer af afskrivningsreglerne for selskaber

Der henvises til beskrivelse af forslagets konsekvenser for det offentlige. En objektivisering af reglerne om generhvervelse forventes at mindske de administrative byrder for selskaberne.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget har ikke miljø- eller naturmæssige konsekvenser. Forslaget har heller ikke konsekvenser i forhold til folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte rejser

Forslaget medfører, at borgerne i højere grad kan få rejser betalt af en arbejdsgiver. I de tilfælde vil borgerne som udgangspunkt ikke blive beskattet af værdien af rejserne.

Harmonisering af grænsen for lønindeholdelse

Forslaget kan medføre en lille forøgelse af lønindeholdelsen i de tilfælde, at der er tale om opkrævning af restancer vedrørende skatter. Forslaget forventes dog ikke at have væsentlige konsekvenser for borgerne.

Forslaget forventes derudover ikke at have andre væsentlige konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have andre konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har fra d. 8. juni til d. 7. juli 2023 været i høring hos følgende interessenter:

Avannaata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia, Kommune Kujalleq, Grønlandske Advokater, SIK, GE, Grønlands Erhverv, BDO, PWC, Grønlands

Revision, Deloitte, EY, GrønlandsBanken, BankNordik, ASG, IMAK, Peqqinnissaq Pillugu Kattuffiit (PPK), AK, Greenland Holding A/S, NunaGreen A/S, Formandens Departement, Departementet for Udenrigsanliggender, Erhverv og Handel, Departementet for Fiskeri og Fangst, Departementet for Sociale Anliggender, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender, Departement for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke, Departementet for Sundhed, Departement for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø, Departement for Boliger, Infrastruktur, Departement for Råstoffer og Justitsområdet, Økonomi- og Personalestyrelsen og Departement for Børn, Unge og Familier.

Forslaget har desuden været tilgængeligt på høringsportalen i den ovennævnte periode.

Hovedpunkterne i modtagne høringssvar er omtalt og kommenteret nedenfor i bilag 2.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensrettelse til 1. pkt. i § 14, stk. 1, nr. 3. Ændringen består i, at det er tilføjet en henvisning til § 38 j, stk. 1. Udbytter, som en aktionær har modtaget fra et selskab omfattet af forslagets kapitel 3 b, har været endeligt beskattet.

Til nr. 2

Det foreslås, at § 19 b om beskatningen af frirejser ophæves.

Som følge af ophævelsen af § 19 b foretages endvidere en konsekvenstilretning af § 19 c, hvori henvisningen til § 19 b fjernes.

Til nr. 3

De i § 22, stk. 5-7, foreslåede bestemmelser er nye. Det foreslås for det første, at den gældende § 22, stk. 5, om fortjenesteafskrivninger ophæves.

Det foreslås dernæst med nyaffattelsen af stk. 5 og tilføjelsen af stk. 6 og 7, at fortjenesten ved salg af en fast ejendom, båd eller luftfartøj kan fratrækkes i anskaffelsessummen for et tilsvarende aktiv i det pågældende indkomstår og det næstfølgende indkomstår.

Selskabet kan derved undgå at blive beskattet af fortjenesten ved en afståelse, når den skattepligtige indenfor en tidsfrist anskaffer sig et tilsvarende aktiv. Det er et krav, at fortjenesten fuldt ud kan fratrækkes i den afskrivningsberettigede anskaffelsessum for aktivet.

Med et tilsvarende aktiv forstås et aktiv, der i det væsentligste tjener samme funktion og anvendelse for den skattepligtige, som det afståede aktiv havde. Hvis der eksempelvis frasælges en fisketrawler, skal et nyt skib anvendes til fiskeri, og det må f.eks. ikke anvendes til person- eller passagertransport o.lign. Hvis der f.eks. blev frasolgt en rejsetrawler, må et nyt skib dog gerne anvendes til andre typer af fiskerier, f.eks. til fiskeriet efter torsk og hellefisk. Det anses fortsat for en generhvervelse af et tilsvarende aktiv.

Hvis der frasælges en kontorbygning skal den anskaffende bygning ligeledes anvendes til kontor og må ikke anvendes til eksempelvis udlejning. Ved salg og genanskaffelse af en udlejningsejendom, skal det genanskaffede aktiv, anvendes til den samme form for udlejningsvirksomhed. F.eks. kan

fortjenesten fra salget af en erhvervsmæssigt lejemål til et værksted ikke afskrives i anskaffelsessummen for en lejebolig, eller en hotelbygning.

Hvis aktivet har været blandet anvendt, vil det generhvervende aktiv også kunne være blandet anvendt. Hvis der f.eks. frasælges en bygning, der har detailhandel i nederste etage, og udlejningsejendomme på de øvrige etager, kan den generhvervede ejendom have samme funktioner.

Det er en absolut betingelse for anvendelse af bestemmelsen, at den skattepligtige i afståelsesåret på selvangivelsen registrerer, at der sker en generhvervelse. Det er desuden en betingelse for anvendelse af bestemmelsen, at den skattepligtige ikke på det tidspunkt, hvor selvangivelsen for afståelsesåret indgives, har mere end 100.000 kr. i skyldige forfaldne skatter eller afgifter til skatteforvaltningen. Hvis de skyldige skatter og afgifter er lig med eller lavere end 100.000 kr. på dette tidspunkt, kan den skattepligtige således fortsat anvende reglen.

Med bestemmelsens stk. 6 fastsættes, at et tilsvarende aktiv kan anses for anskaffet, hvis der senest i indkomståret efter afståelsesåret er indgået en skriftlig, bindende aftale om leveringen af det tilsvarende aktiv. Det er desuden et krav, at aktivet ikke leveres senere end det 3. indkomståret efter afståelsesåret. I bestemmelsens sidste punktum præciseres det, at der med levering menes, at betingelserne for, at selskabet kan afskrive på aktivet i indkomståret, er opfyldt. Det kræver efter § 2 i selvstyrets bekendtgørelse om skattemæssige afskrivninger med videre, at aktivet er leveret til en igangværende virksomhed, at aktivet er bestemt til at indgå i virksomhedens drift, og at aktivet er færdiggjort i et sådant omfang, at det kan indgå i driften.

Med bestemmelsens stk. 7 foreslås det, at hvis der ikke er sket en anskaffelse omfattet af stk. 5, indenfor de frister, der gælder i stk. 5-6, skal en fortjeneste medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomståret, hvor dette konstateres. For at mindske spekulation i generhvervelsesreglerne skal fortjenesten dog reguleres med et tillæg på 1 procent pr. måned, fra udløbet af afståelsesåret og indtil udløbet af det indkomståret, hvor dette konstateres.

Eksempel: Selskabet A afstår den 1. maj 2024 en fisketrawler med en fortjeneste på 1. mio. kr. Selskabet anfører i selvangivelsen, at der vil ske generhvervelse, og medregner ikke fortjenesten i indkomståret 2024. Selskabet indgår i juni 2024 kontrakt om levering af en tilsvarende fisketrawler. Den 1. marts 2026 ophæver selskabet den indgående kontrakt og orientere skatteforvaltningen om, at der ikke vil ske generhvervelse. Fortjenesten skal med tillæg af 1 pct. per måned i 24 måneder $(1,01^{24}) * 1,0 \text{ mio. kr.} = 1,27 \text{ mio. kr.}$ medregnes til den skattepligtige indkomst i indkomståret 2026.

Til nr. 4

Det foreslås med tilføjelsen, at fristen for udnyttelsen af et underskud i den skattepligtige indkomst forlænges til 10 år. Underskuddet kan dog kun indenfor den periode fremføres, såfremt det ikke kan rummes i et tidligere års skattepligtige indkomst, jf. den gældende bestemmelses 2. pkt.

Den 10 årige fremførselsadgang gælder dog kun, hvis den skattepligtige indgiver oplysninger om et fremført underskud til skatteforvaltningen og indgiver en erklæring om, at ville opbevare al relevant regnskabsmateriale for de pågældende år. Oplysningerne skal indberettes årligt til skatteforvaltningen for, at underskuddet kan fremføres. Hvis der ikke foretages en indberetning, bortfalder retten til at fremføre et underskud udover det 5. indkomstår. Med oplysninger om et fremførselsberettiget underskud menes, at der skal indgives oplysninger om, hvilket år underskuddet er opstået, hvor meget der udnyttet af underskuddet i tidligere år, og, hvis der er tale om flere års underskud, om underskuddets størrelse i de enkelte år. Naalakkersuisut er i medfør af bestemmelsen bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal indgives.

Indberetningen og meddelelser m.v. efter bestemmelsen skal påbegyndes senest ved fristen for indgivelse af selvangivelse for det 5. indkomstår.

Den skattepligtige skal, for at benytte reglen, opbevare alt relevant regnskabsmateriale for underskudsåret udover de 5 år, der i dag følger af lovgivning. Regnskabsmaterialet skal indgives til skatteforvaltningen senest 60 dage efter skatteforvaltningen har anmodet om materialet.

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal indberettes, samt til at fastsætte regler om, at skatteforvaltningen skal se bort fra fristoverskridelser, hvis der foreligger særlige omstændigheder.

Når et underskud fremføres efter bestemmelsen, gælder de frister for genoptagelse, der er følger i § 47 a, som indgår i forslag til Inatsisartutlov om ændring af landstingslov om forvaltning af skatter, der også behandles på efterårssamlingen 2023.

At benytte sig af adgangen til at fremføre et overskud efter forslaget, indebærer således også, at skatteforvaltningen kan genoptage underskudsårene udover det, der normalt følger af § 47 i landstingslov om forvaltningen af skatter. Dette gælder dog kun ansættelser, der har betydning for størrelsen af underskuddet.

Til nr. 5

Det foreslås, at det præciseres, at bestemmelsen ikke finder anvendelse for selskaber omfattet af lovens kapitel 3 b. Desuden flyttes moderselskabsdefinitionen fra bestemmelsen til § 38 h, stk. 7, som der i stedet henvises til.

Til nr. 6

Det foreslås at § 34, nr. 15, opsplittes i 2 litra.

Med litra a, der er ny, foreslås det, at rejser, der betales for en ansat af en arbejdsgiver i tjenesteforhold, er skattefri. Dette gælder, uanset om rejsen har privat karakter eller sker i et arbejdsøjemed. Det samme gælder rejser for personer, der er valgt til medlem eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Naalakkersuisut, Inatsisartut og kommunalbestyrelser.

Der sker med forslaget ikke ændring i rejsebegrebet, der i overensstemmelse med praksis forstås som: Transport, hvor afstand eller transporttider medfører, at overnatning på sædvanlig bopæl ikke er realistisk eller praktisk muligt under rejsen. Bestemmelsen omfatter således ikke anden transport mellem arbejdet og hjemmet. De rejseudgifter, som er skattefrie efter bestemmelsen, omfatter kun udgiften til transporten (fly- og skibsbilletter) og transportbetinget overnatning. Bestemmelsen omfatter således ikke i øvrigt ophold eller underhold under en rejse, f.eks. leje af bil og turistaktiviteter.

Litra b er identisk med den gældende bestemmelse. Af bestemmelsen følger, at de såkaldte frirejser til hjemstedet er skattefri efter de for tjenestemænd gældende regler. Forskellene i forhold til litra a er, at der kun er ret til 1 årlig skattefri feriefrirejse, men at disse rejser udover den ansatte kan omfatte den ansattes familiemedlemmer.

Til nr. 7

Det foreslås, at forholdet mellem egen- og fremmedkapital i § 36 c, stk. 1, nr. 3, ændres fra 2:1 til 4:1.

Til nr. 8

Det foreslås med tilføjelsen af en ny § 36 e, at der indføres en renteskat på 25 pct. af renter, der betales til visse kreditorer i udlandet.

Pligten til at indeholde og indbetale skatten påhviler pengedebitor i Grønland. Renteskatten skal indeholdes af den bruttorente, som debitor betaler. Såfremt kreditor ikke har dokumenteret, at kreditor er omfattet af undtagelserne i bestemmelserne i stk. 2, skal debitoren indeholde og indbetale skat indenfor de frister, der følger af lovens § 81.

Det foreslås dernæst, at faste driftssteder m.v. i nogle tilfælde ikke skal have fradrag for renter betalt til udenlandske kreditorer. Det gælder i tilfælde, hvor renterne var pålagt renteskat, hvis de var betalt af en fuldt skattepligtig juridisk person omfattet af bestemmelsens 1. pkt.. Henvisningen til 1. pkt. indebærer også, at de undtagelser, som følger af stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for de omfattede begrænsede skattepligtige. Kan eksempelvis et fast driftssted fremlægge dokumentation for, at modtageren af renten bliver beskattet med minimum 15 pct. i sit hjemland, kan der ved opgørelsen af driftsstedet sin skattepligtige indkomst, foretages fradrag for renteudgiften, forudsat udgiften vedrører den grønlandske indkomstopgørelse.

Dokumentationen vil afhænge af hvilken af undtagelsesbestemmelserne i stk. 2, der vil blive bragt i anvendelse, og dokumentationen kan desuden ske på forskellige måder. Dokumentationen kan bestå i den indgående låneaftale, samt dokumentation for at pengene overføres til modtageren.

Dokumentation for skattepligt i et land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Grønland, kan bestå i dokumentation for, at modtageren har hjemsted i det pågældende land. Hvis der er tale om undtagelsen om en minimumsbeskatning i modtagers hjemland, skal dokumentationen inkludere dokumentation for, hvordan modtageren bliver beskattet af de pågældende renter i hjemlandet.

Eksempel: Debitor er et anpartsselskab, som er skattepligtig efter § 1, stk. 1, nr. 3. Lånets kreditor har hjemsted i et land, som ikke har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Grønland. Kreditor har ikke dokumenteret, at renteindtægterne i kreditors bopælsland land beskattes med mindst 15 procent. Debitor betaler i et kvartal et afdrag på 30.000 kr. og renter på 100.000 kr. til kreditor. Af bruttorenterne på 100.000 kr. skal debitor indeholde 25 procent og indbetale 25.000 kr. i renteskat til skatteforvaltningen.

Hvis der er tale om syndikerede lån, det vil sige lån der typisk ydes af en gruppe banker, kan der ske en fordeling af renteudgifterne baseret på de enkelte bankers andel af det samlede udlån.

I bestemmelsens stk. 2. fastsættes, at reglerne finder anvendelse ved udbetalinger til juridiske eller fysiske personer med hjemsted i udlandet, herunder i Danmark og på Færøerne. Der er dog indgået dobbeltbeskatningsoverenskomster med Danmark og Færøerne.

Desuden afgrænses rækkevidden af skattepligten efter bestemmelsens stk. 1.

Af nr. 1 følger, at bestemmelsen ikke finder anvendelse i de tilfælde at kreditor har hjemsted i et land, hvor skatten skal nedsættes eller frafalder efter indholdet i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Af nr. 2 følger, at skattepligten bortfalder i de tilfælde, hvor der er tale om kontrolleret gæld til en part i udlandet, der har et moderselskab i Grønland.

Af nr. 3 følger, at skattepligten bortfalder, hvis modtager er kontrolleret af et moderselskab, der er hjemmehørende i et af de lande, som Grønland har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med. Det gælder dog kun i de tilfælde, hvor betingelserne for, at dette selskab kan CFC-beskattes af renterne efter de regler, der gælder i de pågældende lande, er opfyldt.

Af nr. 4, følger, at bestemmelsen desuden ikke finder anvendelse, hvis kreditor dokumenterer, at skatten på renter i kreditors hjemland udgør mindst 15 pct.

Af nr. 5 følger, at bestemmelsen ikke finder anvendelse, hvis der er tale om lån fra en udenlandsk (herunder dansk eller færøsk) statslig myndighed, eller en enhed under en stat, eller af en mellemfolkelig organisation. Det er dog et krav, at lånet ikke er ydet på sædvanlige forretningsmæssige vilkår. Lån fra udenlandske statslige investeringsfonde, der investerer med profit for øje, skal således fortsat rentebeskattes, medmindre de øvrige undtagelser finder anvendelse. Omvendt skal investeringer fra stater eller mellemfolkelige organisationer m.m., der er begrundet i bredere samfundsudviklingsmæssige hensyn undtages fra rentebeskatning. Dette selvom staten eller organisationen som sådan, kan være fritaget for beskatning af renteindtægter. Eksempler kunne være lån ydet af den Nordiske Investeringsbank (NIB), eller den Europæiske Investeringsbank (EIB).

I bestemmelsens stk. 3 fastsættes, at pligten til at indeholde skat af en udbetaling, også finder anvendelse for visse kursgevinster. Bestemmelsen har til formål at undgå, at renteudbetalinger, der er pålagt en kildebeskatning, konverteres til kursgevinster, ved at gælden i stedet indfries til overkurs. Debitor pålægges derfor en indeholdelsespligt for kursgevinster efter de samme regler, der følger af bestemmelsens stk. 1-2.

Til nr. 9

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel 3 b og en ny kapiteloverskrift.

Det foreslås, at der umiddelbart efter overskriften indsættes § 38 h til § 38 j, der er nye.

Forslagets § 38 h, stk. 1-4, afgrænser, hvilke selskaber der kan omfattes af kapitlet. Det er en betingelse for, at selskabet faktisk omfattes af reglerne, at der er givet en meddelelse til skatteforvaltningen som omtalt i bestemmelsens stk. 5.

Bestemmelsen omfatter selskaber, der er fuldt skattepligtige aktie- eller anpartsselskaber, jf. § 1, stk. 1, nr. 3.

I bestemmelsens stk. 2 fastsættes det, at kapitel 3 b kan omfatte selskaber, hvor mindst 90 procent af omsætningen i selskabet kan henføres til aktiviteter under en udnyttelsestilladelse efter en af de angivne love.

Kravet om, at omsætningen skal kunne henføres til tilladelserne efter disse love, skal således dels vurderes efter denne lov og dels vurderes ud fra indholdet af de nævnte love og de tilladelser, som meddeles i medfør heraf. Der kan i de nævnte love, eller i tilladelser meddelt i medfør heraf, være fastsat bestemmelser om, hvilke aktiviteter det pågældende selskab kan eller eventuelt skal foretage. Ligeledes kan rettighedshaverselskabet være afskåret fra at foretage aktiviteter, der ligger uden for disse love.

Hvis et selskab eksempelvis har en udnyttelsestilladelse til vandkraft, vil aktiviteterne bestå i en udnyttelse af vandet til produktion af elektricitet osv., og en omsætning skabes ved, at elektriciteten afsættes til en eller flere aftagere, f.eks. et selskab, der driver energiintensiv industri, et råstofselskab, eller til civilsamfundet. I bestemmelsens sidste punktum er det præciseret, at en energiintensiv produktion, ligeledes kan omfatte den kreds af aktiviteter, som et selskab kan foretage og fortsat omfattes af stk. 2. Det er herved intentionen, at vandkraft og en tilknyttet industriel produktion, kan være i samme selskab, eller skal kunne være i 2 særskilte selskaber.

I bestemmelsens stk. 3 fastsættes, at selskaber, hvor 90 pct. af omsætningen i selskabet kan henføres til udnyttelsen af energien fra et vandkraftværk, kan omfattes af kapitel 3 b. I forslaget opremses forskellige typer af erhvervsmæssig udnyttelse af energien fra et vandkraftværk, som kan omfattes.

Med en energiintensiv industri menes industrier, der er kendetegnet ved energiintensive produktionsprocesser, hvor der forbruges meget energi per produceret enhed. Det kan f.eks. være produktion af stål eller aluminium. Med produktion af energiprodukter menes eksempelvis produktion af brint via elektrolyse eller en såkaldte power-to-x produktion (e-brændstof).

Den skattepligtiges omsætning skal i disse tilfælde for 90 procents vedkommende kunne henføres til et salg af produkterne fra disse aktiviteter. Et sådan salg kan være til aftagere i udlandet, men kan tillige være til grønlandske selskaber, f.eks. til råstofselskaber eller rederier i Grønland, der kan benytte de pågældende energiprodukter.

Det er en betingelse, at selskabet, der foretager den førnævnte produktion, er et datterselskab, eller er koncernforbundet med det selskab, der besidder en udnyttelsestilladelse til vandkraftressourcen. Begrebet koncernforbundet skal forstås i overensstemmelse med betydningen i § 36 a, stk. 4.

Den foreslåede stk. 4 indeholder en opsamlingsbestemmelse, der har til hensigt at muliggøre, at selskaber, der driver virksomhed, der er tættilknyttet de aktiviteter, som er omfattet af stk. 1-3, kan omfattes af bestemmelserne i dette kapitel. Tættilknyttede aktiviteter, f.eks. drift af havneanlæg, besejling, indkøbsaktiviteter, kan således placeres i separate selskaber, og et sådant selskab kan fortsat omfattes af kapitlet 3 b. Det er også her en betingelse, at den tættilknyttede aktivitet foretages af et datterselskab til, eller er koncernforbundet med et selskab, der er omfattet af bestemmelsens stk. 1-3. Som beskrevet, skal det godkendes, forinden selskabet kan omfattes af kapitel 3 b. Spørgsmålet, om der er tale om direkte konkurrence, beror på en skønsmæssig vurdering. Der kan knyttes vilkår til en godkendelse.

Formålet med en godkendelsesprocedure er tosidigt. På den ene side er hensigten at give fleksibilitet i forhold til den koncernstruktur, som er ønsket i forhold til vandkraftaktiviteterne, den tilknyttede industrielle aktivitet og øvrige tættilknyttede aktiviteter. Den skattemæssige behandling skal i udgangspunktet ikke være afgørende for valget af koncernstruktur. På den anden side skal bestemmelserne i kapitel 3 b indhegnes, og der skal forhindres en utilsigtet konkurrence mellem

selskaber, som beskattes efter kapitel 3 b, og selskaber, der beskattes efter de almindelige regler i loven.

Det er derfor en betingelse, at de tættilknyttede aktiviteter ikke sker med henblik på salg til det grønlandske marked, eller sker i direkte konkurrence med grønlandske selskaber. Som undtagelse til dette gælder, at et sådan tilknyttet selskab gerne må sælge elektricitet eller sælge de producerede energiprodukter i Grønland. Der er her lagt vægt på, at hvis der f.eks. er tale om en produktion af et e-brændstof, skal reglerne ikke forhindre et salg af disse produkter i Grønland, også selvom disse salgsaktiviteter skulle være udskilt i et særskilt selskab, som derfor ikke omfattes af bestemmelsens stk. 2 og stk. 3.

Med direkte konkurrence menes eksempelvis, at aktiviteten i selskabet vil medføre en konstaterbar indkomstnedgang for et andet igangværende selskab, eksempelvis fordi det førstnævnte selskab også vil tilbyde varer eller tjenesteydelser til det grønlandske marked. Det forhold, at der f.eks. etableres havnefaciliteter, som kun anvendes til ind- og udsejling af varer i forbindelse med en tilknyttet power-2-x produktion, vil derimod ikke i sig selv medføre, at dette anses for at være i direkte konkurrence med en anden havnevirksomhed, idet behovet for en havn i det tilfælde var knyttet til etablering og drift af vandkraft- eller industriaktiviteten, og dermed ikke greb ind i en i forvejen etableret virksomhed. En tilladelse er derimod udelukket, hvis havnen udover lodsning af eksempelvis e-brændstof også anvendes til lodsning af fisk, idet en sådan aktivitet dels ikke har tilstrækkelig tæt tilknytning til den energiintensive industri, og sker i direkte konkurrence med andre havnefaciliteter. Tilsvarende vil f.eks. et salg af elektricitet til et råstofselskab, der ligger udenfor for byer og bygder, og derfor ikke har adgang til offentlig energiforsyning, ikke ske i direkte konkurrence med Nukissiorfiits energiforsyning.

Den foreslåede stk. 5 indebærer, at der skal gives skatteforvaltningen meddelelse om, at selskabet ønsker at være omfattet af bestemmelserne i kapitel 3 b. Hvis betingelserne i stk. 1-3 er opfyldt, har selskabet en umiddelbar ret efter loven til at indtræde i en beskatning efter reglerne. Valget er som udgangspunkt bindende i 5 år for selskabet. For et selskab omfattet af forslagetets stk. 4, er det dog en betingelse, at Naalakkersuisut forinden har godkendt dette.

Skatteforvaltningen bemyndiges til at give bindende forhåndstilsagn om, at et selskab kan omfattes af reglerne. Såfremt der er tale om et selskab, omfattet af bestemmelsens stk. 4, skal forhåndsmeddelelsen godkendes af Naalakkersuisut.

Det foreslås med stk. 6, at skatteforvaltningen bemyndiges til at fastsætte, hvordan ind- og udtræden af den særlige beskatningsordning håndteres. Skatteforvaltningens fastsættelse af vilkår efter stk. 6 har til formål at håndtere eventuelle skattemæssige konsekvenser ved indtræden og eventuel udtræden. En fastsættelse af vilkår kan således have til hensigt at neutralisere en eventuel utilsigtet skattemæssig fordel eller ulempe, som der måtte være ved en ind- eller en udtræden i kapitel 3 b

beskatning. Det skal eksempelvis sikres, at der ikke i et år foretages fradrag for en udbytteudlodning, hvor udbytteudlodningen til et moderselskab først sker året efter, at selskabet omfattes af reglerne om skattefrie datterselskabsudbytter i forslaget § 38 j, stk. 2, idet dette ville give et utilsigtet fradrag og føre til ikke-beskatning af udbytterne.

Hvis et selskab ikke længere opfylder betingelserne for at være omfattet af bestemmelserne i stk. 1-4, herunder fastsatte vilkår til en godkendelse efter stk. 4, skal skatteforvaltningen træffe afgørelse om udtræden. Skatteforvaltningen bemyndiges dog til at dispensere fra denne konsekvens, hvis fravigelserne fra betingelserne skyldes særlige omstændigheder, eller hvis fravigelserne er af ubetydelig eller forbigående karakter.

Det foreslås med stk. 7, at der fastsættes en definition af et moderselskab. Definitionen svarer til den gældende definition, der i dag findes i § 34, nr. 11.

Det foreslås med stk. 8, at der fastsættes en definition af datterselskabsaktier.

Den foreslåede § 38 i regulerer opgørelsen af den skattepligtige indkomst for selskaber, der har valgt at blive omfattet af kapitel 3 b. Indkomsten opgøres på samme måde som for andre aktie- og anpartsselskaber med de modifikationer, der følger af bestemmelsen.

I bestemmelsens stk. 2 fastsættes, at udbytter modtaget fra datterselskaber ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst.

Såfremt der er tale om udbytter fra et grønlandsk selskab, som ikke er omfattet af kapitel 3 b, har udbytterne været endeligt beskattet, jf. § 86. Det følger her af § 14, stk. 1, nr. 3, at disse udbytter ikke medregnes til den skattepligtige indkomst for modtager. Det er derfor ligeledes præciseret, at disse udbytter ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst for selskaber omfattet af kapitel 3 b.

Datterselskabsudbytter medregnes dog til den skattepligtige indkomst, hvis det udbetalende datterselskab har haft fradrag for udbyttet. Bestemmelsen har til formål at sikre, at bestemmelsen ikke medføre en utilsigtet dobbelt-ikke beskatning som følge af fradragsberettigede udlodninger. Undtagelsen gælder ikke udbytter, der kildebeskattet efter § 86.

Skattefriheden omfatter som udgangspunkt heller ikke udbytter, i det omfang et datterselskab på et lavere ejerniveau har haft fradrag for udbytteudlodningen, uden at fradraget er modsvaret af beskatning af udbytteudlodningen på et mellemliggende niveau. Dette omfatter også tilfælde af hybrid kapital.

Eksempel:

Et grønlandsk selskab investerer i et datterselskab i udlandet. Dette selskab investerer dernæst i et datterselskab i et 3. land, hvor investeringen anses for at være fremmed kapital (gæld). I 3. landet vil betalingen til det mellemliggende selskab være en fradragsberettiget betaling af renter (samt eventuelt afdrag). Men i mellemlandet anses betalingen for at være skattefrie udbyttebetalinger, der kan videreudloddet til moderselskabet i Grønland. I dette tilfælde skal udbyttebetalerne medregnes til den skattepligtige indkomst for moderselskabet i Grønland.

Hvis der er tale om øvrige udbytter modtaget fra kilder i udlandet, medregnes de som udgangspunkt til den skattepligtige indkomst, jf. § 14, stk. 1, nr. 3, og denne bestemmelse. Selskabet har her mulighed for fradrag for den kildeskat, der er indeholdt af udbyttebetalerne i udlandet efter § 69. Fradragsbeløbet kan dog ikke overstige den del af den samlede grønlandske skat, der efter forholdet mellem den i fremmed stat, i Danmark eller på Færøerne beskattede del af indkomsten og hele den i Grønland beskattede indkomst falder på førstnævnte del af indkomsten.

I den foreslåede § 38 i, stk. 3, fastsættes, at selskaber, der har valgt at blive omfattet af kapitel 3 b, ikke har fradrag for udbetalingen af udbytter.

Den foreslåede § 38 j, regulerer selskabets pligt til at indeholde kildeskat af udbytter.

Som udgangspunkt skal der ved alle udlodninger af udbytter indeholdes en udbytteskat på 24 pct. Indeholdelsen af udbytteskat sker efter de regler, der følger af § 88. Reglerne svarer i øvrigt til de bestemmelser, der følger af § 86. Der sker derved i øvrigt ikke ændringer i det udbyttegivende selskabs pligter til at give oplysninger om udlodningen, og at indeholde og indbetale udbytteskatten til skatteforvaltningen indenfor en bestemt frist. Definitionen af, hvad der er udbytter, er ligeledes den samme. Dette gælder også for udlodninger, der omfattes af § 87, stk. 1-3. Det drejer sig om selskabers tilbagekøb af medarbejderaktier, børsnoterede selskabers tilbagekøb af aktier og udlodningen af likvidationsprovenu til en hovedaktionær, der har solgt aktiver fra selskabet over i et andet selskab. Der skal også i disse tilfælde indeholdes en udbytteskat på 24 pct.

Den foreslåede stk. 2 er en undtagelse til stk. 1, og fastsætter en lavere udbytteskat, der finder anvendelse, hvis selskabet har skatteforvaltningen som skattekommune, jf. § 68, stk. 2.

Den foreslåede § 38 j, stk. 3, fastsætter dog, at ved udlodninger til et moderselskab, der er et fuldt skattepligtigt grønlandsk selskab, der selv omfattes af kapitel 3 b, skal der ikke indeholdes en udbytteskat. Begrebet moderselskab skal forstås i overensstemmelse med moderselskabsdefinitionen i § 38 h, stk. 7.

Dette gælder dog ikke, hvis der er tale om en videreudlodning af udbytter, som selskabet har modtaget fra et udenlandske selskab, der ikke var den retmæssige ejer af det modtagne udbytte.

Bestemmelsen har til formål at forhindre, at et grønlandsk moderselskab anvendes, som gennemstrømningsselskab til at opnå dobbelt ikke-beskatning af udbytter fra udlandet.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensrettelse til § 75, stk. 1, nr. 4, hvori henvisningen til § 19 b fjernes, som en følge af forslagets ophævelse af § 19 b.

Til nr. 11

Det foreslås, at loftet for lønindeholdelse i § 101, stk. 6, hæves fra ”30 pct” til ”1/3”.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2024, og har virkning fra og med indkomståret 2024.

Til stk. 2

Det præciseres, at underskud i indkomstår, der begynder efter den 1. januar 2018, kan fremføres i indtil 10 år efter den foreslåede ændring af reglerne om underskudsfremførsel. Underskud for tidligere indkomstår kan ikke videreføres ud over de 5 indkomstår, der følger af de gældende regler.

Til stk. 3

Det foreslås, at renter og kursgevinster fra gæld stiftet inden den 1. januar 2024 fritages for den foreslåede rentebeskatning. Det foreslås dog, at dette ikke skal omfatte renter, som vedrører en kontrolleret gæld. Det vil sige en gæld mellem en juridisk person eller et fast driftssted i Grønland og en part i udlandet, hvor de pågældende havde pligt til at handle på armslængdevilkår efter § 36 a, stk. 1-2.

Bilag 1

Forslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Forslaget</i>
	§ 1 I landstingslov nr. 12 af 2. november 2006 om indkomstskat, som bl.a. ændret ved landstingslov nr. 11 af 15. november 2007, Inatsisartutlov nr. 11 af 1. december 2021, og senest Inatsisartutlov nr. 30 af 25. november 2022, foretages følgende ændringer:
§ 14, stk. 1, nr. 3 3) Indtægter i form af udbytte af aktier og anparter, jf. dog § 86, andelsbeviser og lignende værdipapirer, jf. dog § 34, stk. 1, nr. 7. Som udbytte af andelsbeviser anses alt, hvad der af selskabet udbetales andelshavere som andel af det af selskabet sidste eller tidligere indkomstår indtjente overskud, hvad enten udbetalingen finder sted som dividende eller som udlodning ved selskabets likvidation.	1. I § 14, stk. 1, nr. 3, affattes 1. pkt. således: ”Indtægter i form af udbytte af aktier og anparter, jf. dog § 86 og § 38 j, stk. 1, andelsbeviser og lignende værdipapirer, jf. dog § 34, stk. 1, nr. 7.”
§ 19 b. Med undtagelse af de i § 34, stk. 1, nr. 15, nævnte frirejser fastsættes værdien af frirejser til de udgifter, som arbejdsgiveren har afholdt til rejsen, jf. dog stk. 2 og 4. <i>Stk. 2.</i> Værdien af 1 frirejse mellem et afrejsested i Grønland til en destination i Grønland og retur, eller et afrejsested i Grønland til København og retur, kan dog ikke overstige satserne i nr. 1-3. I stedet for København kan anvendes en anden destination med direkte flyforbindelse til Grønland, såfremt prisen på rejsen ikke overstiger, hvad en rejse til København ville have kostet. I fravær af dokumentation for rejseudgifter, jf. stk. 1, fastsættes værdien af frirejser omfattet af denne bestemmelse til: 1) 17.680 kr. pr. rejse (2022 niveau). 2) 8.840 kr. pr. rejse (2022 niveau) pr. barn i	2. § 19 b ophæves, og i § 19 c affattes 1. pkt. således: ” Fra og med indkomståret 2023 reguleres værdierne i § 19, stk. 2-4, § 19 a, stk. 2, nr. 1-2, og § 19 a, stk. 4-6, med satstilpasningsprocenten.”

<p>alderen 2 til 11 år.</p> <p>3) 1.760 kr. pr. rejse (2022 niveau) pr. barn under 2 år.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Værdien af rejser, hvor nogle dage anvendes til erhvervmæssige formål og andre dage til private formål, beskattes på samme måde som i stk. 1, idet værdien reduceres forholdsmæssigt med det antal dage, der er anvendt til erhvervmæssige formål. En rejse beskattes dog kun, såfremt varigheden af ferie, afspadsring, orlov eller tilsvarende private formål overstiger 50 procent af opholdets varighed eller udgør mere end 5 dage i sammenhæng. Det er endvidere en betingelse, at værdien af den private andel skal udgøre mindst 1.000 kr. Ved opgørelsen efter 1. og 2. pkt. ses der bort fra rejsedage, lørdage, søndage og helligdage. Ved "helligdage" forstås nytårsaftensdag, 1. nytårsdag, helligtrekongersdag, skærtorsdag, langfredag, 1. påskedag, 2. påskedag, St. bededag, Kr. himmelfartsdag, 1. pinsedag, 2. pinsedag, Grønlands Nationaldag, juleaftensdag, 1. juledag og 2. juledag.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Rejser i ferieøjemed mellem en ansats sædvanlige bopæl og et midlertidigt arbejdssted, eller et fast arbejdssted, som den ansatte ikke må opholde sig på, når vedkommende ikke er i tjeneste, beskattes med 2.000 kr. pr. rejse.</p>	
<p>§ 22, stk. 5</p> <p><i>Stk. 5.</i> Uanset reglen i stk. 2 kan et selskab med videre dog foretage skattemæssige afskrivninger, der svarer til den opgjorte skattepligtige fortjeneste ved afståelser af afskrivningsberettigede aktiver omfattet af nr. 1 og 2. Udviser selskabets skattepligtige indkomst herefter et underskud, nedsættes de</p>	<p>3. § 22, stk. 5, ophæves og erstattes af:</p> <p>" <i>Stk. 5.</i> Hvis et aktiv omfattet af stk. 2, nr. 1-2, afstås, kan den skattepligtige undlade at medregne fortjenesten i den skattepligtige indkomst for afståelsesåret, hvis der senest inden udløbet af det efter afståelsesåret følgende indkomstår sker anskaffelse af et tilsvarende aktiv, der tjener samme formål og</p>

<p>skattemæssige afskrivninger med et beløb svarende til underskuddet.</p>	<p>varetager samme funktion, og den skattepligtige fortjeneste i forbindelse med afståelsen fuldt ud kan fragå i den afskrivningsberettigede anskaffelsessum for aktivet. I de i 1. pkt. nævnte tilfælde fragår den skattepligtige fortjeneste i den afskrivningsberettigede anskaffelsessum for det således anskaffede aktiv. 1.-2. pkt. finder kun anvendelse, hvis den skattepligtige i selvangivelsen for afståelsesåret har indberettet, at der foretages en genanbringelse. Endvidere er det en betingelse for anvendelsen af 1.-2. pkt., at den skattepligtige ikke på selvangivelsestidspunktet i året efter afståelsesåret har skyldige forfaldne skatter eller afgifter, der overstiger 100.000 kr.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Et tilsvarende aktiv anses for anskaffet, hvis der indenfor den i stk. 5, 1. pkt., angivne frist er indgået en skriftlig, bindende aftale om levering af aktivet, og den fysiske levering af aktivet ikke finder sted senere end det 3. indkomstår efter afståelsesåret. Et aktiv anses for leveret i det indkomstår, hvor selskabet kan påbegynde afskrivninger.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Finder anskaffelsen af et tilsvarende aktiv ikke sted indenfor de i stk. 5 eller stk. 6 fastsatte frister, eller fragår fortjensten ikke i den afskrivningsberettigede anskaffelsessum for aktivet i det år, aktivet anskaffes, skal fortjenesten med tillæg af 1,0 procent per påbegyndt måned fra udløbet af det indkomstår, hvor fortjenesten opstod, indtil udløbet af det indkomstår, hvor dette konstateres, medregnes til den skattepligtige indkomst for sidstnævnte indkomstår.”</p>
<p>§ 30, stk. 1 Såfremt den for et indkomstår opgjorte skattepligtige indkomst udviser underskud, kan dette underskud fradrages i den skattepligtige indkomst for de nærmest efterfølgende 5</p>	<p>4. I § 30, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.: ”Fristen i 1. pkt. er dog 10 år for skattepligtige, der hvert indkomstår inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelsen for det 5. indkomstår efter underskuddet opstod, giver</p>

<p>indkomstår. Inden for denne periode kan fradraget dog kun overføres til et senere indkomstår, såfremt det ikke kan rummes i et tidligere års skattepligtige indkomst.</p>	<p>meddelelse om at, underskuddet skal fremføres til skatteforvaltningen og indberetter oplysninger om de resterende fremførselsberettigede underskud, samt indgiver en erklæring om, at den skattepligtige vil opbevare al regnskabsmateriale af relevans for opgørelse af underskuddet indtil 2 år efter, at underskuddet er fradraget. Indberetninger m.v. efter 3. pkt. skal ske elektronisk på den måde, skatteforvaltningen anviser. Regnskabsmaterialet skal indgives til skatteforvaltningen senest 60 dage efter anmodning. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal indberettes, hvilket materiale den skattepligtige skal opbevare, og regler om adgang til, hvis der foreligger særlige omstændigheder, at se bort fra en fristoverskridelse.”</p>
<p>§ 34, nr. 11 11) Udbytte, som de i § 1, stk. 1, nr. 3, 4, 6, 7 og 9 nævnte selskaber med videre modtager af aktier eller anparter i selskaber hjemmehørende i udlandet. Dette gælder dog kun, hvis det udbyttmodtagende selskab, moderselskabet, ejer mindst 25 procent af aktie- eller anpartskapitalen i det udbyttegivende selskab, datterselskabet, i en sammenhængende periode på mindst 1 år, inden for hvilken periode udbytteudlodningstidspunktet skal ligge.</p>	<p>5. § 34, nr. 11, affattes således: ”11) Udbytte, som de i § 1, stk. 1, nr. 3, 4, 6, 7 og 9 nævnte selskaber med videre modtager af aktier eller anparter i selskaber hjemmehørende i udlandet. Dette gælder dog kun, hvis det udbyttmodtagende selskab er et moderselskab, jf. § 38 h, stk. 7, som ikke omfattes af kapitel 3 b.”</p>
<p>§ 34, nr. 15 15) værdien af frirejser til hjemstedet for privat eller offentligt ansatte, der ydes efter de for tjenestemænd i Grønland gældende regler. De efter denne bestemmelse skattefrie frirejser omfatter dog kun 1 årlig feriefrirejse, og</p>	<p>6. § 34, nr. 15, affattes således: ”15) Værdien af rejser, der a) ydes i et tjenesteforhold, samt til personer, der er valgt til medlem eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Naalakkersuisut, Inatsisartut og kommunalbestyrelser, eller b) ydes til hjemstedet for privat eller offentligt ansatte efter de for tjenestemænd i Grønland</p>

	gældende regler. De efter denne litra skattefri frirejser omfatter dog kun 1 årlig feriefrirejse.”
§ 36 c, stk. 1, nr. 3 3) selskabs eller forenings fremmedkapital (gæld) set i forhold til selskabets egenkapital ved udløbet af indkomståret overstiger forholdet 2:1.	7. I § 36 c, stk. 1, nr. 3, ændres ”2:1” til: ”4:1”.
	8. Efter § 36 d indsættes: ” § 36 e. I forbindelse med enhver udbetaling eller godskrivning af renter vedrørende gæld til selskaber m.v., der er omfattet af stk. 2, skal den, for hvis regning udbetalingen eller godskrivningen foretages, indeholde 25 pct. af den samlede rente. Det indeholdte beløb benævnes ”renteskat”. Pligten til at indeholde renteskat påhviler selskaber m.v., der omfattes af § 1, stk. 1, nr. 3, 4, 6, 7 og 10. Den indeholdte renteskat forfalder til betaling efter reglerne i § 81. Bestemmelsen i § 76, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Begrænset skattepligtige omfattet af § 2, stk. 1, nr. 10, 12, 14, 15, og § 2, stk. 2 og 3, kan ikke fradrage renteudgifter ved opgørelse af den skattepligtige indkomst, hvis renterne ville have været pålagt renteskat, såfremt de var blevet betalt af en person omfattet af 1. pkt. <i>Stk. 2.</i> Bestemmelsen finder anvendelse ved udbetalinger omfattet af stk. 1 til juridiske personer med hjemsted i udlandet. Der svares ikke renteskat i følgende tilfælde: 1) Hvis beskatningen af renter skal frafaldes eller nedsættes efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Grønland og det land, hvor det modtagende selskab m.v. er hjemmehørende. 2) Hvis et grønlandsk moderselskab m.v. selv direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse i det modtagende selskab, jf. § 36 a, stk. 1-2, i en sammenhængende periode på

	<p>mindst 1 år.</p> <p>3) Hvis det modtagende selskab m.v. er under bestemmende indflydelse af et moderselskab m.v., der er hjemmehørende i Danmark, på Færøerne eller i et land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Grønland, og dette selskab m.v. efter reglerne i Danmark, på Færøerne eller i dette land kan undergives CFC-beskatning af renterne, såfremt betingelserne herfor er opfyldt.</p> <p>4) Hvis det modtagende selskab m.v. godtgør, at den udenlandske beskatning af renterne udgør mindst 15 procent, samt at det ikke betaler renterne videre til et andet udenlandsk selskab m.v., som er undergivet en beskatning af renterne, der er mindre end 15 procent.</p> <p>5) Hvis der er tale om lån ydet af en udenlandsk, herunder dansk eller færøsk, statslig myndighed, en enhed under en stat, eller en mellemfolkelig organisation m.m., medmindre der er tale om udlån på sædvanlige forretningsmæssige vilkår.</p> <p><i>Stk. 3.</i> I forbindelse med enhver indfrielse af gæld til et selskab m.v., med hjemsted i udlandet, skal den, for hvis regning indfrielsen foretages, indeholde 25 procent af den skattepligtige gevinst af kursgevinster. Dette omfatter dog kun kursgevinster fra kilder her i landet på fordringer, der er stiftet på sådanne vilkår, at gælden skal indfries til en forud fastsat overkurs i forhold til værdien på stiftelsestidspunktet, såfremt debitor er et selskab eller en forening m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 3, 4, 6, 7 og 10, eller et fast driftssted omfattet § 2, stk. 1, nr. 10, 12, 14, 15, og § 2, stk. 2 og 3. Den skattepligtige kursgevinst opgøres som forskellen mellem fordringens værdi på stiftelsestidspunktet og den aftalte indfrielse. Sker indfrielsen gennem afdrag, medregnes en så stor del, som svarer til</p>
--	---

	<p>forholdet mellem på den ene side indfrielsessummen med fradrag af anskaffelsessummen og på den anden side indfrielsessummen. Reglerne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse.”</p>
	<p>9. Efter § 38 g indsættes:</p> <p style="text-align: center;">”Kapitel 3 b <i>Selskaber uden fradragsret for udbytter</i></p> <p>§ 38 h. Selskaber, som er skattepligtige efter § 1, nr. 3, og som udøver virksomhed som omhandlet i stk. 2-3, kan vælge at blive omfattet af reglerne i dette kapitel. Det samme gælder for selskaber, som omfattes af stk. 4, såfremt dette forinden godkendes af Naalakkersuisut.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Stk. 1 finder anvendelse for skattepligtige, hvor mindst 90 procent af den skattepligtiges omsætning kan henføres til aktiviteter i henhold til udnyttelsestilladelser meddelt i henhold til Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor, Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi eller Inatsisartutlov om kommerciel udnyttelse af is og vand. Den skattepligtiges aktiviteter kan desuden omfatte de aktiviteter, der er nævnt i stk. 3, 1, pkt., hvis den skattepligtige er meddelt en udnyttelsestilladelse efter Inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Stk. 1 finder desuden anvendelse for skattepligtige, hvor mindst 90 procent af den skattepligtiges omsætning kan henføres til virksomhed med udnyttelse af elektricitet fra vandkraftværker i Grønland til energiintensiv industriel produktion, produktion af energiprodukter, drift af serverparker eller onlinedatalagring. Det er en betingelse at den</p>

	<p>skattepligtige enten er et datterselskab til et selskab, der er omfattet af stk. 2, og som er rettighedshaver for den tilladelse, der ligger til grund for den skattepligtiges aktiviteter, eller at den skattepligtige er koncernforbundet, jf. 36 a, stk. 4, med dette selskab.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Skattepligtige efter § 1, nr. 3, kan, hvis det er et datterselskab til, eller indgår i en koncern med et selskab, som omfattes af stk. 1-3, omfattes af dette kapitel, såfremt den skattepligtiges virksomhed i øvrigt har en tæt tilknytning til aktiviteter omfattet af stk. 1-3, f.eks. ved drift af havnefaciliteter, lastnings, losnings- og vedligeholdelsesfaciliteter, køb og salg af produktionsstoffer. Med undtagelse af salg af elektricitet eller af de i Grønland producerede energiprodukter, er det en betingelse, at aktiviteten ikke sker med henblik på salg af varer eller tjenesteydelser til slutbrugere i Grønland. Det er endvidere en betingelse, at selskabets aktiviteter ikke sker i direkte konkurrence med selskaber, der har hjemsted i Grønland.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Selskaber, der opfylder betingelserne i stk. 1-4, kan vælge at blive omfattet af reglerne i dette kapitel fra og med det første indkomstår, hvor betingelserne er opfyldt. For selskaber, der er omfattet af stk. 4, er det en betingelse, at dette forinden er godkendt af Naalakkersuisut, jf. stk. 1. Valget skal meddeles skatteforvaltningen senest 1 måned inden indkomstårets start, på den måde skatteforvaltningen anviser. Valget efter 1. pkt. er bindende for selskabet i en periode på mindst 5 indkomstår, jf. dog stk. 6. Enhver, for hvem det skønnes at være af betydning, kan hos skatteforvaltningen indhente bindende forhåndsbesked om, hvorvidt et selskab kan omfattes af bestemmelserne i stk. 1-4. Såfremt anmodningen om en bindende forhåndsbesked</p>
--	---

	<p>vedrører et selskabet omfattet af stk. 4, skal forhåndsbeskeden dog godkendes af Naalakkersuisut.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Skatteforvaltningen fastsætter, hvorledes der skal gås frem ved ind- og udtræden af beskatning efter dette kapitel, og kan herunder fastsætte vilkår. Hvis den skattepligtige i et indkomstår ikke længere opfylder kravene i stk. 1-4, skal skatteforvaltningen træffe afgørelse og fastsætte vilkår om, at selskabet skal udtræde af beskatningen efter dette kapitel senest ved begyndelsen af det efter ligningsåret følgende indkomstår. Skatteforvaltningen kan dog give dispensation, såfremt fravigelserne skyldes særlige omstændigheder, eller hvis fravigelserne er af ubetydelig eller forbigående karakter.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Som moderselskab anses selskaber, der ejer mindst 25 procent af aktie- eller anpartskapitalen i det udbyttegivende selskab, datterselskabet, i en sammenhængende periode på mindst 1 år, inden for hvilken periode udbytteudlodningstidspunktet skal ligge.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Ved datterselskabsudbytter forstås udbytter af aktier eller anparter, som ejes af et selskab, som har ejet mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen i datterselskabet i en sammenhængende periode på mindst 1 år, inden for hvilken periode udbytteudlodningstidspunktet skal ligge.</p> <p>§ 38 i. Den skattepligtige indkomst for de i § 38 h, stk. 1-5, nævnte selskaber, der er omfattet af reglerne i dette kapitel, opgøres efter lovens almindelige regler med de ændringer, der følger af denne bestemmelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke datterselskabsudbytter, jf. § 38 h, stk. 8, eller udbytter, hvor der jf. § 86, er</p>
--	---

	<p>indeholdt en endelig udbytteskat. 1. pkt. gælder dog kun for udbytter, jf. dog § 86, hvor det udbyttegivende selskab ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har haft fradrag for udlodningen af udbytter. Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter heller ikke udbytte, i det omfang et datterselskab på et lavere ejerniveau har haft fradrag for udbytteudlodningen, uden at fradraget er modsvaret af beskatning af udbytteudlodningen til et mellemliggende niveau.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Uanset § 27 er der aldrig fradrag for udlodningen af udbytter for selskaber omfattet af reglerne i dette kapitel.</p> <p>§ 38 j. Uanset § 86, stk. 1 og 2, skal selskaber omfattet af § 38 h, stk. 1-4, der er omfattet af reglerne i dette kapitel, ved udlodningen af udbytter indeholde en udbytteskat på 24 procent, jf. dog stk. 2. Det indeholdte beløb benævnes udbytteskat, og er en endelig skat. Indeholdelsen går forud for andre krav på udbyttet, herunder modkrav fra aktie- eller anpartsselskabet. Indeholdelsen og meddelelse til skatteforvaltningen m.v. skal ske efter reglerne i § 88.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Udbytteskattesatsen i det i stk. 1 nævnte tilfælde er dog 14,67 procent, hvis skatteforvaltningen anses for skattekommune for det udbyttegivende selskab, jf. § 68, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis modtageren er et andet selskab, omfattet af kapitel 3 b, udgør udbytteskattesatsen dog 0 procent. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis udbyttet fra det grønlandske selskab er en videreudlodning af udbytte, som dette selskab har modtaget direkte eller indirekte af datterselskabsaktier, i et selskab hjemmehørende i udlandet, og det grønlandske selskab ikke var retmæssig ejer af det modtagne udbytte.”</p>
--	---

<p>§ 75, stk. 1, nr. 4, 1, pkt. Værdien af goder, der er omfattet § 19, stk. 2-4, §19 a og § 19 b, der stilles til rådighed i et tjenesteforhold.</p>	<p>10. I § 75, stk. 1, nr. 4, affattes 1. pkt. således: ” Værdien af goder, der omfattes af § 19, stk. 2-4, og §19 a, og som stilles til rådighed i et tjenesteforhold.”</p>
<p>§ 101, stk. 6 <i>Stk. 6.</i> Tilbageholdelse efter stk. 1-5 skal foretages, selv om udbetalingen også er genstand for indeholdelse af A-skat efter denne lov. Tilbageholdelsen kan højst udgøre 30 procent af udbetalingen efter fradrag af den indeholdte A-skat.</p>	<p>11. I § 101, stk. 6, 2. punktum, ændres ”30 procent” til: ”1/3”.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2024 og har virkning fra og med indkomståret 2024.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Et uudnyttet skattepligtigt underskud kan kun fremføres udover det 5. indkomstår efter § 1, nr. 4, såfremt det er opstået i et indkomstår, der begynder den 1. januar 2018 eller senere.</p> <p><i>Stk. 3.</i> § 1, nr. 8, finder ikke anvendelse for renter eller kursgevinster fra gæld, der er stiftet inden den 1. januar 2024. Dette gælder dog ikke, såfremt renterne eller kursgevinsterne vedrører gæld, som en skattepligtig omfattet af § 1 har til juridiske personer som nævnt i § 36 a, stk. 1-2, (kontrolleret gæld).</p>

Bilag 2

Høringssvarnotat

Der er vedrørende forslaget modtaget høringssvar fra Grønlands Erhverv, Grønlands Revision, BDO, IMAK, Departementet for Børn, Unge og Familier, Departementet for Boliger og Infrastruktur og Departementet for Fiskeri og Fangst.

Følgende høringssvarer fremsendte høringssvar med bemærkninger til forslaget: Grønlands Revision, Grønlands Erhverv, GrønlandsBanken, BDO og Qeqqata Kommunia.

Nedenfor er hovedpunkterne i høringsparternes bemærkninger gengivet med almindelig skrift, mens eventuelle kommentarer fra Naalakkersuisut er anført med *kursiv*.

Grønlands Revision (GR)

Lovforslaget indeholder både lempelser, stramninger, forenklinger og besværliggørelse for erhvervslivet og også for skattestyrelsen. Overordnet er det positivt, at der fremsættes forslag om lempelser og forenklinger i skattesystemet og i administrationen af skattelovene, særligt hvis reglerne ikke kan forklares med sund fornuft, hvis der er reel risiko for skattesnyd eller ud fra et skatteprovenu synspunkt.

GR peger på, at det er vigtigt med enkle og forståelige regler, hvor rekruttering, fastholdelse og uddannelse af kvalificeret arbejdskraft både i det offentlige og det private erhvervsliv er udfordrende og hvor de reelle klagemuligheder er begrænsede og usikre. Det er vigtigt, at reglerne ikke ændres, uden der foreligger en god begrundelse herfor. Det tjener derfor hverken det offentlige eller det private erhvervsliv, at reglerne er komplicerede at forstå, komplicerede at administrere og giver grobund for tvister.

Høringssvaret indeholder på dette punkt mere generelle betragtninger om lovgivning m.v., som ikke giver anledning til ændringer.

Overordnet er GR af den opfattelse:

- at forslaget om ophævelse af fradrag for udbytte og skattefrie datterselskabsudbytter nok bunder i en fornuftig tanke, men at slutresultatet af lovforslaget mislykkes, fordi der er en forudindtaget opfattelse af, at den samlede beskatning skal ende med 43%, og antallet af investorer, der kan gøre brug af lempelsesreglerne, er meget begrænset.
- forlængelse af fristen for udnyttelse af skattemæssige underskud er et fornuftigt tiltag, men den lovtekniske og administrative løsning bør simplificeres.
- lempelse af grænsen for tynd kapitalisering er en fornuftig harmonisering til andre lande.
- rentebeskatning skyldes efter vores opfattelse ikke et aktuelt transaktionsmønster i erhvervslivet, og forslaget virker derfor som lovgivning om problemer, vi ikke ser i erhvervslivet.
- delvis afskaffelse af fortjenesteafskrivninger har en asymmetrisk virkning. Og ændringen af regler om udskydelse af avance ved generhvervelse har risiko for at ende med at være en snubletråd for erhvervslivet.
- forenkling af reglerne for arbejdsgiverbetalte rejser hilses velkommen, da de eksisterende regler virker som regler for reglernes skyld.

Høringssvaret indeholder positive og negative tilkendegivelser til de overordnede elementer i forslaget. For så vidt angår de enkelte punkter i høringssvaret, henvises der til bemærkningerne nedenfor.

Det fremgår på side 15 i bemærkningerne til lovforslaget, at de nuværende IT systemer står over for udskiftning, hvis det på sigt skal være muligt at understøtte bl.a. dette lovforslag. Endvidere fremgår det, at lovforslaget vil medføre behov for 2 årsværk i skattestyrelsen og medføre en merudgift på 2 mio. kr. Ligeledes fremgår det, at der ikke skønnes at være noget skatteprovenu i skattelovsforslaget.

Som revisorer gennem mange år for grønlandske selskaber og selvstændigt erhvervsdrivende har vi oplevet en stigende kompleksitet i skattesystemet, hvor resultatet nu er meget lange sagsbehandlingstider hos skattestyrelsen. Set udefra skyldes det manglende succes med at opbygge og tiltrække de nødvendige kompetencer, og at mange opgaver derfor er overladt til relativt få kompetente sagsbehandlere hos skatteforvaltningen.

Set i lyset af, at forslaget øger behovet for bemanding i skattestyrelsen med 2 årsværk, og at de eksisterende IT systemer ikke forventes at kunne håndtere konsekvensen af lovforslaget, og sidst men ikke mindst, at lovforslaget forventes at have et skatteprovenu på 0 kr., så anbefaler vi, at departementet nøje overvejer, hvilke dele af lovforslaget der er tvingende nødvendige, og hvilke der blot bør henlægges eller udskydes bl.a. af hensyn til skattestyrelsen.

Nedenfor kommenterer vi de enkelte elementer i det samlede lovforslag i samme rækkefølge, som de er angivet i ”bemærkninger til lovforslaget”.

Bemærkningen har karakter af en generel kommentar, der ikke giver anledning til ændringer i forslaget.

I forhold til lovforslagets administrative konsekvenser skal det bemærkes, at de administrative konsekvenser i høj grad er knyttet til, i hvilket omfang reglerne i kapitel 3 b bliver benyttet. Det afhænger således af, hvorvidt der kommer investeringer i Grønland i de omfattede brancher, og hvorvidt selskaberne vælger at blive omfattet af reglerne i kapitel 3 b. Hvis dette er tilfældet, forventes det at give anledning til investeringer, selskabsskatter og økonomisk aktivitet. Hvis derimod der ikke realiseres projekter på området, forventes de administrative konsekvenser at være begrænsede. Dette er søgt beskrevet i forslagens økonomiske konsekvenser. Dernæst er en del af de administrative konsekvenser knyttet til behovet for øget skattekontrol. F.eks. indebærer objektiviseringen af generhvervsreglen, at det er selskaberne selv, der skal vurdere, om betingelserne for generhvervelse er opfyldt, modsat i dag, hvor der skal ansøges om tilladelse. Dette mindsker sagsbyrden ved ansøgning, men medfører et øget behov for skattekontrol.

Svaret har dog givet anledning til at genoverveje ressourceforbruget i forbindelse med forslaget. Det er herefter vurderingen at de samlede virkninger af forslaget vil kunne håndteres af, hvad der svarer til 1 yderligere medarbejder.

Behovet for på sigt at udvikle et nyt IT-system for selskabsbeskatningen er ikke blot relateret til nærværende lovforslag, men må imødeses dels som en konsekvens af den almindelige tekniske udvikling, såvel som et ønske om at optimere skatteforvaltningens drift og befri skattemedarbejderne fra manuelle sagsgange m.v. Det er dog korrekt, at ændringer i lovgivning også medvirker til at skubbe på behovet for et nyt skattesystem, specielt i det omfang forslagene skal kunne understøttes IT-systemmæssigt.

Om skattefrie datterselskabsudbytter og ophævelse af fradragsretten for visse udbytter, bemærker GR, at der kan være mange gode tanker ved dekoblingen af selskabets indkomstopgørelse fra den regnskabsmæssige, finansielle og selskabsretlige disposition at udlodde midler fra et selskab.

GR antager, at forslaget udspringer af udtalelser fra internationale investorer om

- 1) det uhensigtsmæssige i det grønlandske system med, at udbytter er fradragsberettiget for det udloddende selskab. Og det giver nogle udfordringer med de tidsmæssige forskelle i, hvornår (set over et selskabs eller projekts livscyklus) et selskab har positiv eller negativ skattepligtig indkomst, og hvornår der er midler i selskabet, som ejerne ønsker at trække ud af selskabet.
- 2) at den samlede skat ved udtræk af midler fra grønlandske selskaber ender på 42% (36% for råstofselskaber) og at dette niveau for total government take er højt i internationalt perspektiv.

Det er overordnet beskrevet i de almindelige bemærkninger, hvilke betragtninger de potentielle investorer og selvstyrets rådgivere er kommet med. Det er korrekt, at formålet med forslaget er at gøre det mere attraktivt at investere i Grønland. Forslaget skal samtidig understøtte hensynet til en balanceret udvikling, og at de overskud, der skabes i Grønland, beskattes i Grønland.

GR mener, at ønskerne om en dekopling ikke kun er begrænset til investorer indenfor råstofområdet og is og vand, men er et generelt ønske fra mange udenlandske ejere.

GR bemærker, at den samlede beskatning af selskaber ender på 43 procent, og at dette også omfatter råstofselskaber og selskaber indenfor is- og vand. Der er dermed tale om en stigning på 7 pct. for råstofselskaber for den andel, der udloddes som udbytter.

GR mener, at ændringen ikke imødekommer råstofselskabernes holdning og tilkendegivelse om, at den samlede beskatning af råstofselskaber anses for høj, og at skattereglerne ved udlodning af udbytte er uhensigtsmæssige.

Set fra et internationalt råstofinvestor perspektiv er ændringen en ændring af forudsætninger og rammevilkår, som skaber usikkerhed og fjerner motivation for internationale investeringer i Grønland, idet store internationale investorer prioriterer stabile og rimelige rammevilkår højt.

Forslaget imødekommer imidlertid ikke kritikken af den samlede government take på 43%. Slutresultatet af forslaget mislykkes derfor, fordi der synes at være en forudindtaget holdning fra finansdepartementets side om, at en fair samlet beskatning af selskaber skal ende på 43%.

Bemærkningerne har givet anledning til ændringer, idet det foreslås, at der indføres en ny udbytteskattesats for råstofselskaber. Der henvises til nedenfor for så vidt angår råstofselskaberne.

Som det også fremgår af forslaget sondres der mellem udbyttmodtagere, der er moderselskaber, og øvrige aktionærer. Denne sondring er i international skatteretligt sammenhænge udbredt. Det er ikke usædvanligt, at de udbytter, der udbetales til øvrige aktionærer, beskattes til en højere sats. Der kan her være udbytter, der overføres til ejerens privatsfære til forbrug, eller til et selskab, der besidder en mindre aktiepost som en passiv investering eller kapitalanbringelse.

I fravær af en dobbeltbeskatningsoverenskomst vil Grønland beskatte udbytterne med en kildeskat på 24 pct. eller 14,67 pct., hvorved den samlede beskatning svarer til 43 pct. eller 36 pct. At der i forslaget er tilstræbt en samlet beskatning på 43 pct., hænger sammen med, at udbytter i dag som udgangspunkt vil blive beskattet med 42-44 pct. afhængigt af selskabets skattekommune eller for råstofselskaber med 36 pct.. Det samme er i øvrigt tilfældet for de udbytter, fysiske personer med bopæl i Grønland modtager fra udlandet.

Set for en aktionær i Grønland, skal udbytteskattesatsen også ses i sammenhæng med, at fysiske personer som udgangspunkt ikke beskattes af avancer ved et salg. Desuden fremstår det ikke rimeligt, at almindelige aktionærer i den sammenhæng skulle undergives en lempeligere beskatning, end eksempelvis lønmodtageren skal af sin indkomst. Og det fremstår ligeledes ikke rimeligt, at aktionærer, der er en fysisk person i udlandet, skulle behandles lempeligere end grønlandske aktionærer.

GR bemærker, at konsekvensen af ophævelsen af fradragsretten for råstofselskaber og selskaber indenfor is og vand er, at de eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster med Danmark, Færøerne, Norge og Island medfører, at udbytteskatten nedsættes til 0% eller 5% hvis den retmæssige ejer (moderselskab) er hjemmehørende i Danmark, Færøerne, Norge eller Island.

GR bemærker, at det er en langstrakt proces at indgå dobbeltbeskatningsaftaler, at investoren vil se på den eksisterende lovgivning, som den ser ud på investeringstidspunktet. GR mener derfor, at der reelt kun være et meget begrænset antal potentielle investorer, som er hjemmehørende i ét af de 4 lande, som vil få gavn af den foreslåede lovændring.

GR bemærker, at kun Norge har erfaringer med råstofprojekter, og Norge og Island har erfaring med vandkraft.

GRs opfattelse er, at de investorer, der med forslaget reelt har mulighed for lempelse af beskatningen af datterselskabsudbytte, reelt vil være ikke eksisterende eller i bedste fald en enkelt eller to potentielle investorer.

Det positive i lovforslaget (samlet beskatning på 25% + 5%) er således kun muligt for ganske få (potentielle) investorer. Og lempelsen af den samlede government take er således ikke et reelt tilbud til de potentielle internationale investorer, der besidder tilstrækkelig ekspertise og kapital til at kunne gå ind i projekterne i Grønland

Forslaget synes derfor at være ret omfattende og med meget begrænset eller ingen virkning for eksisterende råstofinvestorer og for potentielle investorer indenfor is og vand.

Høringssvaret har sammen med høringssvaret fra GE og BDO, givet anledning til, at udbytteskatten for råstofselskaber, der tilvælger kapitel 3 b, nedsættes, således at den samlede beskatning udgør 36 pct. Herved bevares neutralitet med den nuværende udskrivningsprocent for udbytter for råstofselskaber (36 pct.).

Det er Naalakkersuisuts vurdering, at med forslaget bliver Grønland mere attraktivt og mere konkurrencedygtigt at investere i. Antallet af lande, som Grønland har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, kan øges i fremtiden.

Det er korrekt, at forhandlinger om dobbeltbeskatningsoverenskomster er tidskrævende, komplekse, og desuden kan være forbundet med tab af skatteprovenu. Der vil derfor altid være tale om en afvejning. Indledningen af forhandlinger skal derfor gerne afspejle et behov fra erhvervslivets eller arbejdsmarkedets side. Det skal desuden bemærkes, at investorkredsen kan bestå af flere aktører, som kan have forskellige hjemsteder. Der er derfor også mulighed for, at udenlandske investorer kan strukturere deres ejerskab således, at ejerskabet placeres i skattejurisdiktioner, hvormed Grønland har en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Sådanne konstruktioner anerkendes som udgangspunkt også skattemæssigt.

Om forlængelse af fristen for udnyttelse af skattemæssige underskud til 10 år, bemærker GR, at der med forslaget nu vil være 3 slags fremførselsregler, udover reglerne om begrænsning ved omstrukturering og ejerskifte. Men den 10 årige fremførsel medfører en særlig indberetning og indberetning i et underskudsregister og særlige opbevaringskrav til regnskabsmaterialet.

De forskellige administrative konsekvenser af de 3 ordninger virker ikke ensartet og velbegrunnet.

Et underskud svarer principielt til andre tidsmæssige forskydninger mellem de regnskabsmæssige opgørelsesprincipper og de skattemæssige opgørelsesprincipper. Der er bl.a. tale om udskudte fradrag som tab på debitorer, skattemæssige afskrivninger, udskydelse af avance ved salg af skibe, fly og driftsmidler, udskydelse af avance ved entrepriser, realisationsbeskatning af aktier og anparter i selskaber.

GR henviser til, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at skattepligtige ud fra en principiel betragtning bør have fradrag for underskud. Det erklærer GR sig enig i, idet der først bør opkræves skat til samfundet, når der (netto) er tjent penge.

GR har den opfattelse, at forslaget virker ubegrundet i særlige omstændigheder, at der påføres unødige administrative opgaver både til skattestyrelsen og til skatteyder for lige præcist de underskud, der ønskes fremført i mere end 5 år for virksomheder inden for andre brancher end råstofselskaber og eksport af is og vand. GR peger på, at den administrative byrde, som skatteforvaltningen og skatteyder påføres for en forøget fremførselsret på 10 år, forekommer ubegrundet og uden parallel til de ovenfor anførte eksempler på andre tidsmæssige forskydninger mellem regnskabsmæssige opgørelser og skattemæssige opgørelser.

GR foreslår, at den almindelige fremførselsadgang på 5 år blot ændres til 10 år.

Høringssvaret har givet anledning til, at lovteksten og bemærkningerne er præciseret for at tydeliggøre og afgrænse de pligter, der påhviler skatteydere, der vil benytte sig af den længere frist. Det er Naalakkersuisuts vurdering, at de administrative byrder forbundet med den længere frist, ikke er så væsentlige, som det fremgår af høringssvaret. Forslagets formål er at sikre, at der er en bedre symmetri imellem fremførselsadgangen og skatteforvaltningens genoptagelsesadgang. Bestemmelsen har derved også til formål at fremme, at det er de skatteydere, der har orden i deres regnskaber og bogføring m.v., der kan benytte sig af reglen.

GR vurderer, at reglen om tynd kapitalisering kun omfatter meget få skatteydere, og at fradragsbegrænsningen af kontrolleret gæld ikke har nogen reel provenumæssig konsekvens.

GR anser det dog for positivt, at reglerne for tynd kapitalisering lempes og tilpasses øvrige nabolande, om ikke andet så for at marginen for, hvornår erhvervslivet skal være opmærksomt på reglen, er flyttet længere ud.

Høringssvaret ses at være positivt over for forslaget og giver ikke anledning til ændringer.

Om rentebeskatningen bemærker GR, at forslaget er omfattende, og indeholder en del undtagelser således, at reglen reelt ikke påvirker nogen eller enkelte af de grønlandske selskaber.

Der er dog en formulering i § 36 e, stk. 2, 6. punktum ”at den udenlandske beskatning af renterne udgør mindst 15 procent, samt at det ikke betaler renterne videre til et andet udenlandsk selskab .....”, som er upræcis og er svær at definere og dokumentere.

GR opfordrer derfor til, at formuleringen præciseres eller udgår.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer. Bestemmelsen har til formål at undgå, at kreditorer benytter sig af mellemmænd i lande, der opfylder kravet til minimumsbeskatning, for at omgå rentebeskatningen. Da sådanne konstruktioner kan udformes på mange forskellige måder, nødvendiggøre dette også en bred formulering i lovteksten. Ved en vurdering af lånearrangementet vil der skulle ses på substansen og en forretningsmæssig realitet bag arrangementet.

GR antager, at den oprindelige begrundelse for indførelsen af reglen sikkert har været, at så længe pengene bliver i selskabet og bliver geninvesteret til gavn for samfundet, så afstår samfundet fra at kræve skatten af fortjenesten betalt, men accepterer at udskyde betalingen til et senere tidspunkt. GR mener ikke, at fortjenesteafskrivningerne er udtryk for en manglende beskatning, men om en tidsmæssig forskydning af betalingstidspunktet.

Begrundelsen for forslaget er, at det er et skattesubsidie, der er til gavn for store selskaber. Det er efter GRs opfattelse ikke korrekt, idet muligheden for fortjenesteafskrivninger gælder alle selskaber, og ændringen berører derfor alle selskaber med skibe, fly eller ejendomme. Og langt de fleste selskaber i Grønland har ét af de tre typer aktiver og berøres dermed af forslaget.

GR mener, at den foreslåede ændring betyder, at det nu ikke længere er ligegyldigt, hvilket enkelt aktiv der sælges i forhold til andre aktiver i virksomheden. Handlefriheden og dynamikken styres dermed i højere grad af skattemæssige overvejelser i stedet for af forretningsmæssige forhold.

Som et eksempel nævnes en virksomhed med to ens aktivtyper (f.eks. 2 erhvervsbygninger eller 2 skibe), som ønsker at afhænde en af bygningerne / skibene. Den ene står til en lav skattemæssig værdi på grund af skattemæssige afskrivninger og fortjenesteafskrivninger i tidligere år, og den anden har en høj skattemæssig værdi på grund af, at skattemæssige afskrivninger og fortjenesteafskrivninger i tidligere år er placeret på andre aktiver. De skattemæssige værdier afspejler måske ikke de reelle værdier af aktiverne, og heller ikke hvilket aktiv det vil give mest mening at udskifte eller beholde ud fra en ren driftsmæssig betragtning. Her vil det medføre, at det aktiv med den laveste skattemæssige værdi udløser en større betalbar skat, mens aktivet med den højeste skattemæssige værdi vil udløse en mindre eller ingen betalbar skat. Og overvejelserne omkring afhændelse påvirkes derfor af historiske tilfældigheder.

GR mener, at fortjenesteafskrivninger svarer til det, der sker med afskrivningen af driftsmidler, der saldo afskrives. GR mener, at det symmetriske princip i afskrivningsreglerne om, at fortjeneste ved salg af aktiver kan ”rulles” videre til modregning i skattemæssigt nedskrevne værdier på andre aktiver – uanset om der er tale om skib, fly, bygning, lastbil, entreprenørmateriel eller immateriel aktiv – ændres med lovforslaget. GRs opfattelse er, at lovforslaget ikke bidrager til større neutralitet i beskattningen af selskaber, hvilket er begrundelsen for lovforslaget. Tværtimod bliver de skattemæssige forhold ikke neutraliseret ved lovforslaget! Endvidere brydes tanken om symmetri eller neutralitet mellem de forskellige aktivtyper.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer. For det først skal det bemærkes, at selskaberne kan akkumulere overskud til den gældende selskabsskattesats. Når selskaberne derimod gennem fortjenesteafskrivninger har mulighed for at udskyde en beskatning, indebærer det i realiteten et lån fra landskassen. Det er korrekt, at der dermed i udgangspunktet kun er tale om en forskydning, idet skatten principielt vil falde på et senere tidspunkt, når disse andre aktiver bliver frasolgt eller fuldt skattemæssigt nedskrevet. Men dels kan skatten udskydes yderligere ved anskaffelsen af nye afskrivningsberettigede aktiver, og dels er der desuden en risiko for, at selskabet senere går konkurs med deraf følgende tab for landskassen. For det andet er der som udgangspunkt ikke tvungne skattemæssige afskrivninger. Selskaberne kan således selv bestemme, hvor meget de vil afskrive på de enkelte aktiver, hvilket har væsentlig betydning for den skattemæssige fortjeneste, der opstår på et salgstidspunkt. Det er således ikke historiske tilfældigheder, men konsekvensen af et valg i selskabet om at udnytte afskrivningerne, og dermed nedbringe selskabsskatten i en mellemliggende periode. Når de skattemæssige afskrivninger er højere end de regnskabsmæssige afskrivninger, giver dette sig også udtryk i udskudte skatter. Som det sidste skal det bemærkes, at værdien af skattesubsidiet afhænger af, om selskabet har andre aktiver, som kan benyttes til fortjenesteafskrivninger. Sandsynligheden for, at dette er tilfældet, er større, når der er tale om større selskaber, end når der er tale om et mindre selskab, der typisk har en mindre aktivmasse.

Sidestillingen med driftsmidler kan desuden ikke tages til følge, idet værdien af de aktiver, som omfattes af reglen om fortjenesteafskrivninger (fast ejendom, skibe og fly), kan være betragtelige, og afskrivningssatserne derfor også er særskilt reguleret. Aktiverne behandles derfor heller i denne sammenhæng på samme måde som driftsmidler.

Om forslaget om objektivisering af generhvervelsesreglen mener GR, at det som udgangspunkt er positivt, at reglerne objektiviseres, så der ikke kræves ansøgning. Men omskrivningen af de nuværende regler i punkt 2.12 i afskrivningscirkulæret til selve lovteksten medfører desværre, at der opstår et par ”snubletråde”, som nok ikke har været tilsigtet fra finansdepartementets side.

I lovforslaget fremgår det, at det er en betingelse for anvendelsen af reglen, ”at der sker anskaffelse af et tilsvarende aktiv”. I bemærkningerne til loven står der dog, at der er tale om anskaffelse af et aktiv,

der har samme formål og varetager samme funktion for selskab. GR foreslår, at denne formulering om ”samme formål og varetager samme funktion” også indsættes i selve lovteksten.

GR bemærker, at betingelserne for generhvervelse i dag er således, at betingelsen om, at der ikke må være forfaldne og skyldige skatte- eller afgiftsrestancer, skal være opfyldt på ansøgningstidspunktet.

I lovforslaget fremgår det, at det er en betingelse for anvendelsen af reglen, ”at den skattepligtige ikke i afståelsesåret har skyldige forfaldne skatte- eller afgiftsrestancer”. For det første er det ikke præcist formuleret, hvornår der ikke må være forfaldne skatte- eller afgiftsrestancer (primo året, ultimo året, på et vilkårligt tidspunkt i løbet af året eller noget andet). For det andet er der ingen bagatelgrænse. Og for det tredje kan det være tilfældigt, utilsigtet eller uden, at det kan tillægges skatteyder, at der har været forfaldne skatte- eller afgiftsrestancer.

Ved f.eks. udskiftning af fly, fragtskibe, trawlere og andre større aktiver, har det en væsentlig påvirkning på den samlede økonomi for selskabet, hvorvidt beskatningen af en fortjeneste ved salg af det gamle aktiv kan udskydes til senere eller ej. Og selve kvalifikationen af, om et selskab er berettiget til at gøre brug af reglen, er uden tolerance eller fejlmargen og uden skelen til, om det skyldes skattestyrelsen, DCR eller skatteyder.

Med det offentlige faktureringer og opkrævninger og efterfølgende bogføring af indbetalinger og modregninger, kan det være svært at få en 100% sikker validering af, ”at den skattepligtige ikke i afståelsesåret har skyldige forfaldne skatte- eller afgiftsrestancer”.

Da der i øvrigt er en konsekvens (forhøjelse af fortjenesten med 1% pr. påbegyndt måned), hvis der ikke anskaffes et tilsvarende aktiv indenfor de efterfølgende 3 indkomstår, så synes begrundelsen for at kræve, ”at den skattepligtige ikke i afståelsesåret har skyldige forfaldne skatte- eller afgiftsrestancer” at være en unødigt regel, der kan have meget uheldige konsekvenser.

Naalakkersuisut har forståelse for synspunktet om, at ubetydelige eller mindre restancer til det offentlige ikke i sig selv utilsigtet skal udløse, at bestemmelsen ikke kan bringes i anvendelse, eller skal udløse en beskatning senere med det i loven fastsatte tillæg. Det er ligeledes i tråd med intentionen om at objektivisere bestemmelsen, at der i lovteksten fastsættes objektive krav. Høringssvaret er derfor indarbejdet. Høringssvaret har givet anledning til, at lovteksten er præciseret, således at det nu klart fremgår, at kravet om, at der ikke skal være forfaldne eller skyldige skatter, skal være opfyldt på tidspunktet for indgivelse af selvangivelsen i afståelsesåret. Det foreslås desuden, at den ubetalte forfaldne gæld på skatter og afgifter ikke må overstige 100.000 kr. Der er ved fastsættelsen af denne grænse lagt vægt på, at denne beløbsgrænse anvendes i forbindelse med offentlige udbud.

Om skattefriheden for arbejdsgiver betalte rejser, har GR ingen bemærkninger. Det er positivt, at der saneres i et rodet regelsæt, og et regelsæt som ikke medfører noget væsentligt skatteprovenu.

GrønlandsBanken

Banken har forståelse for behovet for justering af indkomstskatteloven. Efter en gennemlæsning af lovforslaget har banken ikke egentlige indsigelser mod delementerne i lovforslaget. Der kunne med fordel være et estimat over de enkelte forslags nettoprovenu til landskassen. Lovforslaget vil formentligt ikke indbringe noget mærkbart nettoprovenu, men vil kræve to nye medarbejdere og en generel opdatering af IT-systemer. Banken er positiv overfor tilstrækkelige ressourcer til skatteforvaltningen samt effektive IT-systemer, men det synes ikke hensigtsmæssigt at tilføre yderligere opgaver til forvaltningen, inden de fornødne menneskelige ressourcer og IT-systemer er til stede.

Det væsentligste indtryk, som banken sidder tilbage med er, at lovforslaget ikke vil have nogen væsentlig indflydelse på det behov, som lovforslaget ønsker at adressere, og at der reelt blot er tale om en yderligere administrativ byrde.

Det er bankens opfattelse, at der er behov for en mere gennemgribende gentænkning af indkomstskatteloven og afledt heraf forvaltningen af beskatningsområdet.

Grønlandsbanken vil foreslå, at departementet nedsætter et egentligt reformudvalg, der skal undersøge muligheder for en egentlig reform af beskatningsområdet. Dette er forsøgt tidligere, men uden egentlig opfølgning. Et forslag kunne være at inddrage de tanker, der har været på beskatningsområdet fra lovgivers side de seneste år, med den hensigt at udarbejde en sammenhængende og dækkende skattelovgivning. Afgørende er hensynet til, at Grønland har en effektiv og simpel beskatning, der opleves som fair af grønlandske borgere og gør Grønland attraktivt for udenlandske investorer, og som undgår økonomiske chokeffekter.

Høringssvaret har givet anledning til, at der i de økonomiske bemærkninger er udarbejdet en oversigt over de samlede økonomiske konsekvenser af forslaget. Derudover er høringssvaret fra Grønlandsbanken noteret. Naalakkersuisut bemærker, at forslagets væsentligste indhold er udarbejdet med henblik på at imødekomme et behov for at gøre skattevilkårene for udenlandske investorer mere attraktive, især af hensyn til en forestående konkurrenceudsættelse af et antal vandkraftlicenser. Det har således ikke være intentionen, at forslaget skulle have en bredere virkning, hvilket også skal ses i lyset af de tidsmæssige rammer for forslagets udarbejdelse. Der er planer om at igangsætte et reformarbejde på erhvervsbeskatningsområdet, men dette arbejde er først planlagt til at finde sted efter en personskattereform.

Grønlands Erhverv (GE)

GE bemærker, at forslaget ikke synes at være et, der er fremsat som følge af et decideret behov for de pgl. ændringer af indkomstskatteloven. GE noterer sig dog, at det af lovbemærkningerne fremgår, at forslaget er fremsat som udtryk for et ønske om at gøre det mere attraktivt at investere i Grønland i vandkraft- og råstofprojekter samt i kommerciel udnyttelse af is og vand. Endvidere noterer GE sig, at det i bemærkningerne fremhæves, at forslaget skal bidrage til at gøre det mere attraktivt at investere fra lande, som har dobbeltbeskatningsoverenskomst med Grønland.

GE anfører, at forslaget – set fra et offentligt perspektiv - medfører øgede udgifter til anskaffelse af IT og øget behov for bemanning af skatteforvaltningen, samtidig med at forslaget forventes at have et skatteprovenu på 0 kr.

GE mener, at dette i sig selv taler for ikke at vedtage lovforslaget.

GE anfører, at det er et generelt ønske blandt potentielle investorer inden for råstofsektoren i Grønland, at det gøres mere attraktivt at investere inden for dette område. GE noterer sig imidlertid, at den samlede beskatning af råstofselskaberne fastholdes på 43 pct. udbytte og selskabsskat. Dermed mener GE ikke, at forslaget gør det mere attraktivt for udenlandske investorer i råstofområdet.

Høringssvaret har sammen med høringssvaret fra Grønlands revision m.fl. givet anledning til, at der foreslås en lavere udbytteskattesats for råstofselskaber, der omfattes kapitel 3b. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlands Revision omkring kapitel 3 b.

GE nævner, at en lempelse af beskatningen af datterselskabsudbytter næppe vil medføre et nævneværdigt skatteprovenu med de forudsætninger, der er forbundet med dette forslag. Investorerne forudsættes ikke at være til stede eller i al fald ganske begrænset, når ejeren af udbyttet skal være hjemmehørende i Danmark, Færøerne, Norge eller Island.

Der henvises til høringssvaret til Grønlands Revision vedrørende dobbeltbeskatningsoverenskomsterne og begrundelsen for forslaget.

GE er positiv overfor ophævelsen af beskatningen af arbejdsgiver betalte rejser.

Høringssvaret er positivt indstillet til forslaget og giver ikke anledning til ændringer.

GE bemærker, at man har udarbejdet et forslag, der efter eget ”udsagn” indebærer et skatteprovenu på kr. 0,00, og som samtidig forudsætter en større arbejdsbyrde for skatteforvaltningen og dermed større offentlige udgifter. GE anbefaler på denne baggrund, at man udsætter forslaget og i stedet arbejder på at forberede en egentlig skattereform i Grønland.

Man gør med forslaget kun antallet af knopskydninger i det grønlandske skattesystem større og dermed administrationen af samme mere vanskelig – og dette som det forekommer uden en egentlig samfundsgavnlig grund.

Høringssvaret har en generel karakter og har ikke givet anledning til ændringer, udover at Naalakkersuisut noterer sig GE's høringssvar.

Naalakkersuisut skal herudover anføre, at der er behov for at gøre noget for at skabe mere attraktive rammevilkår for udenlandske investeringer. Det indebærer rammevilkår, der er mere konkurrencedygtige og attraktive for investor, og som samtidig skaber sammenlignelige og fair beskatningsvilkår, som sikrer Grønlands beskatningsret. Hvis der ikke er selskaber, der indtræder i kapitel 3 b beskatning, vil forslagets konsekvenser være begrænsede. Hvis der derimod er selskaber, der vælger at indtræde i kapitel 3 b ordningen, og som foretager væsentlige investeringer i f.eks. vandkraft, kan dette give anledning til meget væsentlige provenuer fra blandt andet person- og selskabsbeskatning osv., såvel som generel øget økonomiske aktivitet i samfundet.

Det er derudover en grundlæggende betingelse, at skattelovgivningen skal understøtte princippet om, at overskud, skabt i Grønland, også beskattes i Grønland. Lovforslaget er udformet i tråd med dette, men dette mål opnås ikke med lovgivning alene, men kræver kontrol og indsigt i selskabernes skatteregnskaber m.v. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af høringssvaret til Grønlands Revision omkring de administrative konsekvenser.

BDO

BDO hilser forslaget om skattefrie datterselskabsudbytter og ophævelse af fradragsret for visse udbytter velkommen, idet der utvivlsomt er et behov for at kunne opbygge virksomhedsstrukturer, hvor udbytte fra dattervirksomheder kan flyde til en modervirksomhed uden udbyttebeskatning.

Høringssvaret ses at være positivt indstillet til forslaget om et nyt kapitel 3 b.

BDO bemærker at foreslåede regler indebærer en forhøjelse af den samlede beskatning for selskaber, råstofelskaberne, der har Skatteforvaltningen som skattekommune, hvilket reelt vil betyde, at den faktiske skattebyrde forøges med 7%-point fra 36% til 43%.

Bortset fra ét tilfælde er BDO ikke bekendt med nuværende råstofelskaber med udnyttelsestilladelse eller selskaber i pipe-line til at opnå udnyttelsestilladelse, der har et ultimativt moderselskab beliggende i Danmark, Norge, Island eller Færøerne, som kan drage nytte af lempelser i en DBO. BDO forventer derfor, at de fleste selskaber ved anvendelse af reglerne ikke vil kunne opnå øvrige fordele, der vil overstige den forøgede skattebyrde, og at reglerne derfor i praksis næppe vil blive anvendt. BDO foreslår, at Departementet ændrer forslaget, således at den samlede beskatning rammer niveauet 36% i stedet for 43%.

Høringssvaret fra BDO og Grønlands revision m.fl. har givet anledning til, at forslaget er ændret, således at der nu er en ny udbytteskattesats for råstofelskaber omfattet af kapitel 3 b. Der henvises i øvrigt til Naalakkersuisuts kommentarer til høringssvaret fra Grønlands Revision vedrørende den samlede beskatning af råstofelskaber.

BDO foreslår, at selskaber omfattet af indkomstskattelovens § 3a inddrages, der har tvunget krav om stiftelse af et selskab i Grønland for at udføre arbejde for udenlandske forsvarsmyndigheder.

Med de nugældende regler kan det være vanskeligt for et grønlandsk selskab at indgå i et samarbejde med en udenlandsk partner for at løfte en underentreprenør opgave. Med de gældende regler i § 3a, vil et sådant samarbejde ikke kunne ske i et I/S, men være tvunget til at ske i selskabsregi.

For det grønlandske selskabs ejere vil det medføre et ”ekstra lag” af udbytteskat, hvilket økonomisk set vil gøre det u-attraktivt at indgå i et sådant samarbejde. Vi foreslår, at selskaber omfattet af § 3a omfattes af reglerne på en måde, således at udbytte herfra til et grønlandsk selskab kan ske uden indeholdelse af udbytteskat.

Høringssvaret går ud på, at § 3 a, der omfatter selskaber, der udfører arbejde for udenlandske forsvarsmyndigheder i områder uden for kommunal inddeling, skal kunne omfattes af kapitel 3 b ordningen. Løsningen er dog ikke optimal, idet et selskab, omfattet af § 3 a, også kan have en række andre aktiviteter end de, som knytter sig til udenlandske forsvarsmyndigheder, herunder eksempelvis aktiviteter med udførelse af opgaver inden for entreprenørområdet for andre opdragsgivere. Der er derfor risiko for, at sådanne selskaber stilles bedre end andre virksomheder indenfor samme erhverv. Hertil kommer, at det er usikkert, om der på samme måde er behov for at tiltrække udenlandske investeringer. Den problemstilling, som påpeges i høringssvaret, kan med fordel indgå i det kommende arbejde med en erhvervsskatte reform.

BDO har ikke bemærkninger til forslaget om at forlænge fristen for udnyttelse af underskud, men ser ikke nogen grund til at indføre en bestemmelse om at skulle opbevare regnskabsmateriale i en forlænget periode. BDO antager, at Skattestyrelsen for nuværende ikke har udfordringer med at slutligne selvangivelser indenfor den nugældende tidsramme på 5 år, og ser derfor ikke nogen grund til at ændre på virksomhedernes byrde med at skulle opretholde systemer og arkiver i 10 år. Hvis forslaget mod forventning bunder i, at Skattestyrelsen ikke kan nå at slutligne selvangivelser indenfor 5 år, er det BDOs opfattelse, at dette forhold bør løses via finansloven, således at der tilføres tilstrækkelige ressourcer til forvaltningen.

Forslaget har til formål at bevare den grundlæggende symmetri mellem adgangen til at udnytte underskud og skatteforvaltningens adgang til at genoptage et underskudsår. Hvis den skattepligtige

ikke ønsker at opbevare regnskabsmateriale eller at tåle en forlængelse af genoptagelsesadgangen, kan den skattepligtige undlade at gøre brug af den forlængede frist og derved slippe for de deraf følgende pligter.

BDO har ingen bemærkninger til lempelse af grænse for tynd kapitalisering.

Høringssvaret giver ingen anledning til ændringer.

BDO forstår intentionerne bag forslaget om en rentebeskatning, men i praksis ser BDO en række udfordringer.

En række eksisterende (store) låneaftaler bliver omfattet af reglerne. Ofte er sådanne låneaftaler syndikerede lån, med flere bagvedliggende udenlandske selskaber, fonde og pensionselskaber mv. som kreditorer. Fælles for låneaftalerne er, at der stort set altid er en "gross-up" klausul, der betyder, at den grønlandske låntager kommer til at betale en eventuel kildeskat på renten, hvorved den udenlandske kreditor fortsat modtager den nominelle rente.

Det fremgår ikke af forslaget, hvorledes det grønlandske selskab skal forholde sig til en situation, hvor eksempelvis 9 af 10 kreditorer kan fremsende dokumentation for sine skatteforhold, mens 1 kreditor ikke kan/vil udlevere oplysningerne. Endvidere er det vanskeligt at læse ud af forslaget, hvilken form for dokumentation, der skal fremlægges.

Høringssvaret har givet anledning til, at bemærkningerne er præciseret, således at det fremgår, hvordan syndikerede lån skal håndteres. Den indeholdelsespligtige skal foretage en fordeling af renteudgifterne baseret på de enkelte kreditorens andel af det samlede lån. I fravær af en dokumentation for fritagelsen for rentebeskatning fra 1 af de 10 lige store långivere, skal der således indeholdes skat af 1/10-del af renteudgifterne. Høringssvarene har desuden givet anledning til, at kravene til dokumentation er præciseret i bemærkningerne.

Der synes ikke at være mulighed for at få forhåndsgodkendt dokumentation ved Skattestyrelsen, således at det grønlandske selskab kan opnå vished om, hvorvidt der er tale om indeholdelsespligt eller ej ved rentebetaling.

BDO finder, at forslaget har vidtrækkende konsekvenser for eksisterende låneaftaler, og hvor konsekvenserne kan være vanskelige at få overblik over inden første rentebetaling i 2024. BDO foreslår derfor, at forslaget ændres således, at reglerne kommer til at gælde for låneaftaler, der etableres efter 1. januar 2024. Endvidere foreslår BDO, at der bliver mulighed for at få forhåndsgodkendt dokumentation fra en kreditor, således at konsekvenserne ved rentebetaling er kendt.

Høringssvaret har givet anledning til, at der foreslås indført en overgangsbestemmelse. Det foreslås, at renter fra lån, der er stiftet inden den 1. januar 2024, fritages for rentebeskatning. Det foreslås dog, at denne overgangsbestemmelse ikke skal finde anvendelse for kontrolleret gæld, idet en del af intentionen med forslaget er at modvirke, at kontrolleret gæld anvendes til at omgå beskatningen i Grønland.

Forslaget om en adgang til forhåndsgodkendelse af lån er ikke taget til følge, idet en sådan ordning ville medføre større administrative byrder for skatteforvaltningen, og da forslaget er tilstrækkeligt klart til, at selskaberne kan vurdere, hvorvidt lånene vil omfattes af reglen. Det skal hertil bemærkes, at reglerne gælder for juridiske personer, f.eks. selskaber, der er professionelle aktører og som desuden kan benytte sig af rådgivere.

BDO er enige i, at det er hensigtsmæssigt at lovfæste generhvervelsesreglerne.

Høringssvaret ses at være positivt overfor lovfæstelsen af generhvervelsesreglen, og giver ikke anledning til ændringer.

BDO bemærker, at det fremgår, at ophævelse af fortjenesteafskrivninger bunder i, at der er tale om et skattesubsidie, som især er til gavn for store selskaber. BDO bemærker, at en definition på store selskaber ikke eksisterer skatteretligt, men hvis Departementet her tænker på selskaber, der er omfattet af årsregnskabslovens regnskabsklasse C eller større, er BDO ganske uenige. Efter BDOs opfattelse er de nugældende regler især til gavn for den brede population af selskaber i det, der ofte omtales som SMV-segmentet, omfattet af regnskabsklasse B.

BDO mener, at de gældende regler medvirker til at sikre et dynamisk erhvervsliv for den brede skare af virksomheder i Grønland, hvilket også var hensigten med reglerne, da de i sin tid blev indført. BDO ser ikke nogen u hensigtsmæssigheder i de nugældende regler, og såfremt der ikke er andre makroøkonomiske forhold, der tilsiger at ”subsidie” bør fjernes, ser BDO ikke nogen grund hertil.

Høringssvaret går ud på, at den nuværende regel om fortjenesteafskrivninger ikke bør ophæves. Høringssvar har ikke givet anledning til ændringer. Betegnelsen store selskaber, som er anvendt i forslagets almindelige bemærkninger, henviser ikke til regnskabsklasserne, men blev benyttet i den almindelige forståelse af begrebet i daglig tale og i en grønlandsk kontekst. Der henvises desuden til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlands Revision vedrørende fortjenesteafskrivninger.

BDO har ingen bemærkninger til forslaget om skattefrihed for arbejdsgiverbetalte rejser og harmonisering af loftet for lønindeholdelse.

Høringssvaret giver ingen anledning til ændringer.

Qeqqata Kommunia

Qeqqata Kommunia har efter udløb af høringsfristen indsendt et høringssvar, hvor det fremgår, at kommunen er bekymret for et mistet indtægtsgrundlag. Der ønskes oplysninger om, hvad forslaget vil betyde for kommunens økonomi, og der opfordres til, at der foretages en grundig konsekvensanalyse.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer. Der forventes samlet set ikke at være væsentlige ændringer i provenuet fra skatter, som en konsekvens af forslaget. Det samme forventes at være tilfældet for kommunernes skatteindtægter.